

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

Sneeuw TD

De laatste volmachtsbeslissing van voorzitter en ondervoorzitter van de SoR '85 leidde tot een knap staaltje van de werking der Technische Dienst. Teneinde de door de VUB-sportdienst georganiseerde ski-vakantie in de Franse Alpen toch normaal te laten verlopen beslisten de SoR-opperhoofden bij volmacht de Technische Dienst van de VUB ter plaatse in te laten staan voor de sneeuwvoorziening. Administratief was alles aan de beslissing O.K. Ook de regeringsafgevaardigde had haar flat gegeven. Alleen de uitvoering van de beslissing nog door de Technische Dienst. En inderdaad, een voor de TD typische toestand: de beslissing werd uitgevoerd maar dan wel een week te laat en de sneeuw lag op de Campus ipv in de Franse Alpen. Het wordt dan ook hoog tijd dat de coördinator van de sociale sector, Laveyt, eindelijk zijn verantwoordelijkheid neemt en dergelijke onverantwoorde vergissingen aan de kaak stelt. FRANS

VUB als grote slachtoffer

Nadat aan de verschillende universiteiten de nodige beroering was ontstaan naar aanleiding van het onderwijsluik in het regeerakkoord trokken een aantal studenten naar Coens himself om wat meer uitleg op te snoren. Wat ze daar te horen kregen was allesbehalve fraai. Met name de VUB blijkt het kind van de rekening te worden.

Coens met aan zijn rechterhand drie kabinetssmedewerkers had zijn ontmoeting met de studenten klaarblijkelijk flink voorbereid. Van te voren wat te goed wat te vertellen. Laten we het even op een rijtje zetten.

1. Indexering inschrijvingsgeld.

Wat gevreesd werd (een indexering met terugwerkende kracht, m.a.w. 15.600fr. inschrijvingsgeld) ging niet door maar werd handig opgevangen door de jaarlijkse indexering pas vanaf '86-'87 in te voeren. M.a.w.: inschrijvingsgeld en examengeld stijgen aldus met een goeie 500fr. Rond 1990 zitten we dus met een inschrijvingsgeld van een goeie 15.000fr. Uitstel is dus geen afstel...: de financiële drempel wordt wel degelijk verhoogd. Over de besteding van die meerinkomsten voor de uniefs (ongeveer 2.060.000 frank voor de VUB in '86-'87) wil Coens een grondig gesprek met de rektoren.

2. Sociale Toelagen

Nu komen we aan het grofste dat de uniefs de laatste jaren werd aangedaan. De rijkstoelagen voor de universitaire sociale sectoren (met daarin restaurants, studentenkamers, sociale dienst, sportdienst, studie-advies...) worden niet meer geïndexeerd of aangepast aan het (voor de VUB) stijgende studentenaantal. Volgens Coens was de stijging van de subsidiering de afgelopen jaren te hoog en moet daar nu een eind aan gemaakt worden. Ondertussen wil hij een nieuw betoelagingsmechanisme uitdokteren. Voor de VUB betekent dit het volgende: dit kalenderjaar moet de Sociale Raad ergens 3 miljoen gaan zoeken die ze normaal gezien extra had gekregen. Waar ze die gaat halen, da's af te wachten. Aan de KUL hebben ze terzake nu al beslist om tot prijsstijgingen in hun restaurants over te gaan. De Sociale Raad van de VUB zal zich nu moeten beraden of ze zoals de KUL een dwangbulsbeleid gaat voeren of niet. Aan de RUG weet men hiermee ook geen blijf. In 1987 zal men blijven blokkeren, wat voor de VUB betekent dat ze nog eens 6 miljoen zullen moeten vinden. Het rotte is dat de VUB in 1986-'87 voor het eerst in haar bestaan in een hogere betoelagingscijf zal komen (de kaap van 6000 studenten wordt overschreden: in principe moeten we dan 7 miljoen extra krijgen) maar ook dat wordt geblokkeerd... Toevallig of niet: maar de KUL valt nog net wel binnen zo'n hogere betoelaging.

plan: 3 miljoen (indexering toelage 1986) + 11,1 miljoen (vanwege hogere subsidieringscijf 1986/kaap van de 6000 studenten overschreden) + 6 miljoen (indexering toelage 1987) + 11,1 miljoen (subsidieringscijf 1987) = 31,2 miljoen waar de Sociale Sector van de VUB normalerlei recht op had maar waar Martens, Gol, Verhofstadt, Coens en Co een stokje voor hebben gestoken. Waar zaten

Als Coens de passie preekt, VUB let dan op uw centen (foto VETO)

de "vrijzinnige liberale vrienden van de VUB" toen dit regeerakkoord in mekaar werd gestoken???

3. Numerus clausus

In het regeerakkoord staat dat er maatregelen zullen worden genomen om "overbevolking in bepaalde fakulteiten tegen te gaan". En toch zal dit volgens Coens geen numerus clausus worden want daar is hij principieel tegen. Naar zijn eigen zeggen weet hij trouwens niet hoe die clausule in het regeerakkoord is geraakt. Andere concrete voorstellen om die "overbevolking" tegen te gaan heeft hij echter nog niet. Het wordt afwachten wat men hier gaat uitvinden. De eerste slachtoffers worden hier zonder-

meer de potentiële geneeskundestudenten.

Dit alles is dus de boterham die de uniefs al dan niet met veel tegenstrubbelingen zullen moeten verteren. Concreet moet dit hoedanook tot sociale agitatie en/of prijsstijgingen, privatisering en ontslagen leiden. Aan de Sociale Raad, de Raad van Beheer om het officiële VUB-standpunt terzake te bepalen. Aan het regionaal aktiekomitee om de studenten te sensibiliseren tegen de indexering van de inschrijvingsgelden en de blokkering van de sociale toelagen. Zoniet hoeven ze er niet meer op te rekenen dat de uniefs toegankelijk blijven voor iedereen ongeacht z'n sociale afkomst en zijn financiële mogelijkheden.

E.G.

EDITO

De huidige regering heeft haar incubatietijd achter de rug, en begint nu wild om zich heen te stampen. Ze heeft zich nu eenmaal aan grote voorbeelden te spiegelen.

Een slachtoffer tussen de velen, van deze plotse en heftige dadendrang: de zo moeizaam verworven, en toch nooit helemaal verwezenlijkte, democratisering van het onderwijs. Nog een droom van de zestiger jaren aan diggelen - daåg, recht op onderwijs.

Maar misschien dachten onze vrienden in de Wetstraat wel, dat het niemand echt zou opvallen. Eerder was het recht op arbeid immers ook al gesneuveld, het recht op een zinnig inkomen evenzeer. En wie maalt er nu om een rechtje meer of minder.

Vandaag ligt de bal duidelijk in het kamp van de studentenbevolking, die dringend en daadkrachtig moet bewijzen, dat ze niet blind is. Dat ze de nu door de regering gedecreteerde maatregelen - de indexaanpassing van de inschrijvingsgelden, de bevrozing van de toelagen aan de sociale sector, de verkapte plannen voor numerus clausus - in haar volle consequentie begrijpt en niet aanvaardt.

De discussie overstijgt echter het enge kader van deze en andere hogescholen.

Niet alleen het studentje nu, en vooral het studentje morgen, wordt gekloot. Het mannelijke ex-studentje mag meteen twee maanden langer het vaderland dienen. En het mannelijk of vrouwelijk ex-studentje, dat het ongeluk heeft, niet onmiddellijk werk te vinden (een veelvoorkomend ongeluk, dezer dagen), ziet de wachttijd, voor hij recht heeft op stempelgeld, voor zijn ogen verdubbelen. Driehonderd dagen, nu. En wat hij ná die driehonderd dagen krijgt: aalmoes lijkt een geschikte term.

Wie er nog aan twijfelde - het Jaar van de jeugd ligt definitief achter ons. En Martens VI kijkt niet om.

Er kan niet ontkend worden, dat het door de regering uitgestippelde beleid een zekere rationaliteit heeft. Het is echter een kille rationaliteit, die niet de onze is. En die ons slechts angst inboezemt.

Pierre

R.A.K.

SoR, de klucht

Normaal verloopt de eerste vergadering van een nieuwe Sociale Raad betrekkelijk rustig. Het enige agendapunt, het verdelen van postjes in allerlei commissies, wordt gewoonlijk al enkele dagen voordien besproken zodat verrassingen eigenlijk uitgesloten zijn. Dit keer liep het echter anders uit. De vergadering was een regelrechte klucht.

Is Coens echt zo heilig als hij zich voordoeft? Zo ja, slecht nieuws voor de VUB (FOTO VETO)

Donderdag 9 januari kwam op de VUB voor de eerste maal het regionaal aktiekomitee tegen de regeringsmaatregelen bijeen. Wie dacht dat studenten sinds lang niet meer geïnteresseerd zijn in allerhande komitees kwam bedrogen uit. Op de eerste vergadering van het R.A.K.-V.U.B. kwamen zo'n 70-tal studenten af. Slechts 1% van de studentenpopulatie, maar het aantal zal de volgende weken zonder twijfel stijgen. Als er een aanslag op hun portefeuille gepleegd wordt kunnen studenten wel nog actief zijn.

Wat is nu juist dat regionaal aktiekomitee? Nu, het R.A.K. moet bekeken worden vanuit een nationaal perspectief. Op nationaal niveau werd een nationaal aktiekomitee opgericht. Het N.A.K. bestaat uit studentenvertegenwoordigers van alle universiteiten. De bedoeling is dat er binnenkort ook studenten van hoge scholen en scholieren bij zullen komen. Op de eerste bijeenkomst van het N.A.K. werd voorgesteld om op elke universiteit en hoge school ook een regionaal aktiekomitee op te richten. Daar is men dus nu overal volop mee bezig. Elk R.A.K. en het N.A.K. zou ook een sekretariaat hebben. Het sekretariaat, dat verkozen wordt door de aanwezigen op de regionale aktiekomitees of op het nationaal komitee zal zorgen voor de praktische uitwerking van de beslissingen die door de aktiekomitees genomen wordt. Het geheel ziet er dus als volgt uit. Een overkoepelend nationaal aktiekomitee staat in voor de nationaal gekoördineerde akties en voor de communicatie tussen de verschillende regionale komitees. Daartoe beschikt het N.A.K. over een nationaal sekretariaat dat voor de uitvoering van de beslissingen zorgt. Op regionaal vlak zijn er dan de regionale aktiekomitees die zorgen voor de akties op de eigen universiteit of hoge school. Al die R.A.K.'s beschikken eveneens over een sekretariaat voor de praktische kanten van de hele zaak. Tussen de verschillende R.A.K.'s en het N.A.K. zal een voortdurende wisselwerking moeten bestaan. D.w.z., doorsturen van informatie, voorstellen voor akties, enz...

De eerste vergadering van het R.A.K.-V.U.B. startte met een uiteenzetting door de voorzitter van de Sociale Raad, Eric Goubin, over wat de regeringsmaatregelen nu eigenlijk inhouden. Over het eerste punt: het indekseren van inschrijvingsgeld is er nu bijna zekerheid. Volgens Goubin is het heel onwaarschijnlijk dat de indeksering met terugwerkende kracht zou ingevoerd worden. De indekssprong zal bijna zeker 1985 als basis nemen, dat betekent dat een kolleekaart in oktober 10.500 fr. zal kosten. Hoe het zit met de sociale toelagen was op dat moment nog niet zo duidelijk, het gesprek dat de studentenafgevaardigden dinsdag 14 januari hadden met minister Coens (zie het artikel pag.1) zou daar misschien meer klaarheid in brengen. Ook over de Numerus Clausus moest op dat moment door Coens nog uitsluitel gegeven worden.

Na deze toelichting werd er op het komitee gediscussieerd over de te volgen strategie en het eisenplatform dat het komitee zou naar voor schuiven. Dit eisenplatform kwam zonder veel moeilijkheden tot stand, geen ellenlange ideologische discussies tussen verschillende politieke groeperingen dus. Het platform bestaaf uit 8 punten maar vooral de eerste drie zullen ekstra benadrukt worden:

1. Tegen de indeksering van het inschrijvingsgeld
2. tegen de blokkering van de sociale toelagen
3. Tegen de invoering van een numerus clausus, onder welke vorm dan ook
4. Tegen de rationalisatie van het Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit (HOBU)
5. Voor een gelijk statuut voor het HOBU en de universiteiten (zodat HOBU ook sociale toelages krijgt)
6. Voor de indeksering van de studiebeurzen
7. Tegen de verlenging van de legerdienst
8. Tegen de verlenging van de wachttijd voor pas afgestudeerde werklozen.

Het begon al toen de nieuwe SoR-vertegenwoordiger van de rektor, André Beirlaen, zijn openingsrede begon met "Ik wil de SoR-leden verwelken". Algemene hilariteit bij de aanwezigen maar het leek niet duidelijk of deze lapsus al dan niet opzettelijk was. Misschien maakte Beirlaen allusie op de aangekondigde bezuinigingsmaatregelen van de regering waardoor de Sociale Sektor en dus ook de Sociale Raad, wel eens daadwerkelijk zou kunnen verwelken.

Wat de strategie van het regionaal aktiekomitee betreft zullen voorlopige alle akties en activiteiten van het R.A.K. er op gericht zijn om zoveel mogelijk studenten te sensibiliseren. De bedoeling is om tegen 19 februari, als het nationaal aktiekomitee doorgaat, zoveel mogelijk studenten op te trommelen. Op dit nationaal aktiekomitee zullen ook scholieren en studenten van de andere universiteiten en van hoge scholen aanwezig zijn.

Om zoveel mogelijk studenten te overtuigen van de nefaste gevolgen die de regeringsvoorstellen voor de VUB zullen hebben, zullen verschillende prikakties en activiteiten plaatsvinden. De eerste reeks akties zal gebeuren in de weken voor 19 februari. De bedoeling is dat er elke week een aktie zou plaatsvinden.

Over de samenstelling van het regionaal sekretariaat was er dan wel veel discussie. De meeste studenten waren het er over eens dat het sekretariaat zo pluralistisch mogelijk diende samengesteld te worden en dat zeker moet belet worden dat bepaalde politieke kringen zouden trachten alles te monopoliseren ten gunste van partijbelangen maar met desastreuze gevolgen voor de studenten. Om alles dus zo pluralistisch te doen verlopen werden voor het regionaal sekretariaat volgende criteria opgesteld:

* 1 vertegenwoordiger voor elke politieke studententekring die akkoord gaat met het platform (ALS, JK, MLB, SAP, VVS-SVB en binnekort waarschijnlijk ook de Vujo)

* 1 vertegenwoordiger uit de overkoepelende studentenorganen (BSG, VO, SoR en De Moelal)

* en 6 onafhankelijke vertegenwoordigers. De onafhankelijken wilden evenveel vertegenwoordigers hebben als de politieke kringen en de

overkoepelende studentenorganen samen. Maar omdat het sekretariaat toch niet te groot zou worden kwam men overeen om de 4 vertegenwoordigers van de studentenorganen ook als onafhankelijk te beschouwen. Dit stelde problemen voor Martine Vandevelde de vertegenwoordigster voor BSG maar eveneens ondervoorzitter van het MLB. De aanwezigen namen het niet dat het MLB twee leden in het sekretariaat zou hebben. Daarop stelde Frank Van Holen, BSG-burolid, zich voor als BSG-vertegenwoordiger. De aanwezige studenten stemden hierover en de uitslag was 7 voor Vandevelde, 22 voor Van Holen en 9 onthoudingen. De uiteindelijke beslissing ligt echter bij het BSG-bestuur maar het lijkt onwaarschijnlijk dat dit niet akkoord zou gaan met de uitspraak van het R.A.K. Bovendien wil BSG zich steeds voordoen als a-politiek wat weinig strookt met het zich laten vertegenwoordigen door een persoon die juist heel nauw betrokken is bij het uitdragen van een bepaalde ideologie. Indien BSG toch zou beslissen om Martine Vandevelde, en niet Frank Van Holen, als afgevaardigde te nemen dan kan het R.A.K. dat nog steeds weigeren en wordt het BSG niet vertegenwoordigd in het sekretariaat.

Dat sekretariaat kwam 5 dagen na het R.A.K. voor de eerste maal samen. Op die eerste vergadering werden een petitie, pamfletten en een affiche opgesteld. Bovendien werd een kalender besproken met de te voeren akties. De petitie die nu al volop aan het circuleren is kan nog steeds verkregen worden bij studiering Vrij Onderzoek. Volle petitiebladen worden daar ook gecentraliseerd. Om de communicatie tussen het R.A.K. en het sekretariaat vlot te laten verlopen werd er een Valva gemaakt in gebouw Y' waar alle berichten i.v.m. de akties tegen de regeringsmaatregelen zullen uitgehangen worden.

Vol

HET VOLGENDE REGIONAAL AKTIEKOMITEE GAAT DOOR OP 23 JANUARI OM 13 U. IN GEBOUW C OP DE 2DE VERDIEPING. HET IS IEDERS Plicht OM AANWEZIG TE ZIJN!!!

Met de verkiezing van voorzitter en ondervoorzitter wou het ook al niet lukken. De studenten hadden weliswaar vooraf een mooi scenario toe afgesproken maar het organiek statuut stak er een stokje voor. Het scenario voorzorg dat Eric Goubin tot voorzitter zou verkozen worden en dat Benny Carlé, vorig jaar nog student maar nu behorend tot het wetenschappelijk personeel, onmiddellijk zou aangesteld worden als voorzitter ad interim omdat Goubin de eerst volgende drie maanden verhindert zal zijn de functie van voorzitter op te nemen. Ondervoorzitter zou dan Geert Deruyck worden.

Maar André Beirlaen vond dat de zaak niet te moeilijk gemaakt diende worden en dat eerst zoals gebruikelijk voorzitter en ondervoorzitter zou gekozen worden. Het probleem van een ad interim voorzitter zou dan wel op een volgende vergadering besproken worden. De sekretaris van de raad, Werner Soetens, trad Beirlaen hierin bij en hij wees er op dat het organiek reglement van de SoR. niet voorzorg in een koppeling van de verkiezing van een voorzitter aan deze van een voorzitter ad interim.

Toen de studentenafgevaardigden bleven vasthouden aan hun voorstel kwam Piet Van Den Broek, de administratief sekretaris, bij Soetens aandraven met het organiek reglement maar deze laatste stuurde hem om onbekende redenen met enkele scheldwoorden ("klootzak") terug. Weerom algemeen gelach.

Een klein voorstel voor de SoR-notulen misschien, in de toekomst kan men naast de aanwezigheden ook de dronkenschappen opnemen.

Na dit ongewoon en kort gesprek tussen Soetens en Van Den Broek werd besloten de hele ad interim-affaire maar te laten rusten tot de volgende SoR.

Nog driemaal afwezig en stoute Yves vliegt uit de SoR.

In zijn intentieverklaring zei Eric Goubin dat de voornaamste moeilijkheid voor de Sociale Raad dit jaar de aangekondigde regeringsmaatregelen zullen zijn. Geert Deruyck die helemaal nieuw is in de SoR., verklaarde van zijn kant zich zo snel mogelijk te willen inwerken. Ook wil hij steeds tegenover alles een persoonlijk standpunt innemen.

Daarop volgde de geheime stemming en zowel Eric als Geert werden unaniem verkozen. Unaniem met 11 stemmen want de 12de stemgerechtigde Yves Rasquin was uitgerekend op de eerste vergadering al afwezig. Niet dat daar meteen een schandaal dient rond gemaakt te worden maar een studentenafgevaardigde zou zijn taak toch wel met een klein beetje enthousiasme mogen aanvaatten. Het weze nog even gezegd dat Yves Rasquin nu nog drie keer afwezig mag zijn en dan vliegt hij er, volgens het nieuwe reglement, onherroepelijk uit.

Na de verkiezing van voorzitter en ondervoorzitter werden de commissies samengesteld. Iedereen kreeg weer een paar postjes en iedereen was weer tevreden. Het leven kan toch mooi zijn. Sorge

It ain't gonna be O₃ city!

The O₃-Interview

Just after the meeting of ISAVUB we had an interview with Mrs Audrey Van Zijl. If you want to know more about this at least extraordinary meeting, we drew out a report on it which is to be found somewhere else in the Moelal.

Moelal: So what do you think about tonight?
O3: I think nothing has been decided. I can't think of anything else to say.

Moelal: Are you still longing to be president?
O3: I never longed to be president, I was elected president. And about that there was sent you an article.

Moelal: Yes, true. A four-page-text. (That evening she gave a two-page-text, on which was written: "The article the Moelal refused to publish"). It seems there had been a cleaning?
O3: Oh, well, that's just a little difference in typing (little ?, red.). There are not many things different, just two or three additions. And some phone-calls were given about it to you.

Moelal: As well true. But we call this threats. The voice at the phone tried to force us to publish this with violence.

O3: Well, I don't know nothing about it. It was a friend of mine who took care of that. All I know is that the text was -between brackets- refused to be published. And we contacted a lawyer about it.

Moelal: So how do you think of your status now, I mean after this meeting?

O3: Well, I guess I am without status now. But I don't know if ISAVUB even exists anymore, do you?

Moelal: Nothing about the constitution has been decided, that's all.

O3: Well then, on one hand you can assume that everything stays as it was, or on the other hand, you could think that ISAVUB has fallen apart.

Moelal: On what grounds you think that ISAVUB does not exist anymore? The only issue talked about tonight was whether the constitution should be respected or not.

O3: Well, like I said, I am confused now. I don't know about my position, that's all.

Now, the executive should call another General Assembly, and try to make some decision.

Moelal: And what do you think about the constitution, should it be remained as it is?

O3: Well, there has been a lot of talking about it tonight, and most people were not informed. I think it would have been better for ISAVUB if everybody would have the constitution, and make adjustments to it for the benefit of the organization. I think that it's due to these problems that ISAVUB didn't work very well. Another thing is that ISAVUB itself changed. It became bigger, and got new problems (double nationality, majority groups). So the constitution should be changed.

Article 6 of the constitution, which is the problem in my case, says: "Foreign Students" which can be interpreted very broad, it is not stated clearly in the constitution that this excludes Belgian nationality.

Moelal: But there are lot's of Belgians born in Zaire, for example. Can they all become president of ISAVUB?

O3: Yes, well that is one of the things that should be considered in the constitution. Who is a foreigner and who's not. I still think of myself as a South-African.

Moelal: And then something completely different! About the "Waverse Steenweg". A vacuum-cleaner was placed there by you, while there was one of "Huisvesting". On top of it you asked money for the use of the vacuum-cleaner.

O3: First thing, I did not know there was one from "Huisvesting" (Which is almost impossible, since she placed the cleaner ~~with~~ somebody who knew about it, red.). But I did it to help the people. I don't see the point in putting a vacuum-cleaner in the house if there is already one.

Moelal: Maybe to win money out of it, or get influence on other foreign students in order to remain president of ISAVUB?

O3: We only asked money for the paper-bags inside. (20fi for each time?, red.) About the same thing we did with the sheets. We gave them to students, but we had to be sure we got it back.

So far for the interview. We are sure you shall be able to read and hear more about Audrey in other editions.

Audrey & ISAVUB

Unfortunately for the corrupt executive members who proposed an amendment of the constitution in order to maintain Audrey Van Zijl as President of Isavub, the extra-ordinary general assembly of January 9th, 1986 did not accept the proposal. Actually, the meeting ended in suspense due to many reasons.

Firstly, many attendants were disappointed by the fact that the meeting started with a row amongst the very members of the executive. The problem was that Audrey presented a secretly self-made agenda to each attendant which was different from what was conceived by the executive council of december the 1st, 1985. Worse off, Audrey's agenda comprised many items contrary to article 12.1 of Isavub's constitution which provides that one and only one item can be discussed in an extra-ordinary general assembly that deals with the modification of the statutes.

I saw the other executive members try to explain this unconstitutionality and urge her to desist from malpractice, and was appalled by her intransigence. I heard her secretary general say that if they had convened the meeting in order to resolve an unconstitutionality, then it was not only useless but actually harmful to create another unconstitutionality, as this was like "adding insults to injury". As a matter of fact, the assembly was convened because article 6.1 had been violated and Audrey was insisting that yet another article 12.1, be violated. Tension began to rise.

Before long, Audrey spoke out to all the assembly, telling them of how she had helped them find accommodation in Brussels and how she had been working sleeplessly for Isavub since the beginning of the academic year, concluding that it was the action and not the constitution that mattered. At this point, some of the members who detest that their emotions be stirred, stood up, wore their winter coats, and angrily left the hall. Coupled with the fact that there were many deviations from the official agenda, and that the meeting was being mismanaged by the divided executive, more and more members left the hall until the attendance fell below the quorum.

To the question why Audrey presented another agenda, I cannot give a definite response. The only clue I have is the over-crowdedness of her agenda in which the question on her status in Isavub was rather distorted and pushed to the rear; an indication that she did not wish the issue to be discussed. She may be one of those who prefer to be known and snobbed at, to not being known at all, but that is a side issue.

Let us delve right into the body of the matter. We already know that Audrey's candidature for the presidency of Isavub was accepted only

on the condition that she proves afterwards that she was not Belgian (see minutes of the general assembly of 24 10 '85), her votes being null and void if she was. We also know that having noticed that Audrey was Belgian, our unfair executive members preferred to maintain her in ISAVUB's presidency, hence the proposing the amendment with which we were served at the beginning of the last general assembly in order to cloud our judgement.

Shocked by the crookedness of our executive members, I met those who signed in favour of the amendment and asked them to explain. Their unanimous explanation was that they found nobody who was qualified, competent and willing to occupy Isavub's presidency. I must call on fellow members to agree with me that our executive members are not only narrow-minded but also annoyingly obstinate. Don't you think there are many of us who are suitable for the presidency? And having noticed the gross awkwardness of Audrey, which awkwardness orientates her efforts mainly towards the creation of antagonism between individuals and services of our university, don't they prefer the presidency to be vacant to being occupied by an enemy of peace and concord? It is inconceivable-something must be done!

Was Audrey behaving uprightly when she concealed her nationality on the 24th of October 1985? Is it politically sound to usually lose one's wits and engage in emotional narrations, just stopping short of crying as she did on the 24th of October, on the 9th of January '86, and has usually done when she meets us individually? Did she consult any of her fellow executive members before writing the protest against the presence of the social road, the Moelal and UCOV in Isavub's general assembly? By doing so, was she festering any spirit of friendship and co-operation between the foreign students and the university community? By forbidding the sale of anti-apartheid badges during the electionparty of Isavub, 24th of October, and arguing against Vubaros' intention to condemn apartheid, was Audrey acting in the interest of the foreign students?

We must be honest to our selves, we must admit that Audrey has behaved too badly to be a member of Isavub, left alone to its president, and we must ask her to resign not only for the presidency but from Isavub as a whole. Our dormant executives must wake up and see to the execution of this appeal! We can excuse them for having so far tolerated Audrey's

Female president claims dictatorship

In an article entitled "SHAME" and distributed on Campus on 9th January, 1986, Klaas Tempels, serving as a spokesman of Audrey Van Zijl, attempted to reason aloud why the latter must continue to be president of ISAVUB irrespective of the decision of the General Assembly of 18th September 1985, on the question of her nationality vis-à-vis the provisions of article 6 of the Constitution. It was my intention never to react to mean tendencies and casting of slurs on personalities. But once this has been exercised beyond the level of rumours, I will now let the whole truth out!

1. MISINTERPRETATION OF THE CONSTITUTION.

The article is not only an attempt to misinform the University Community; it is simply a symbol of utter dishonesty and dictatorial inclinations. The constitution of ISAVUB is basically a translation of that of the "Centre International des Etudiants Etrangers de l'ULB" and the work of a Constitutional Committee consisting seven foreign students of VUB. Mr. Tempels cannot therefore claim sole authorship of the said constitution. By proclaiming that article 6.1 of the constitution "is of my own hand", Mr. Tempels does not only attempt to discredit and disrespect the other members of the committee that worked on the constitution but to prove himself the best knowledgeable in the interpretation of the constitution. I have nothing to say about article 6 of the constitution since it is clear enough for anyone who wants to understand. As regards the allegation that the Belgian nationality of Mrs. Van Zijl was known by all during the election of 1984/85 when she was elected the social secretary of ISAVUB, I advise Mr. Tempels to cross-check from the members of the Executive Council of last year. And note that even during the recent elections she still claimed her nationality was South African.

2. A RESORT TO HOLLOW DEFENCE.

It is a pity that spokesmen of Mrs. Van Zijl who have no substantive reasons to support their arguments easily resort to hollow defensive mechanisms, the basic variables of which are politics and personalities.

2.1 THE POLITICAL EXPLANATION.

Mr. Tempels has cast the debate in a wider political context. He does not only allege that I am politically minded and ambitious but that I am illegitimate and undemocratic manoeuvres, but we can't excuse them for continuing to do so. We must place their deadline on Friday the 31th of January 1986, after which we must take action. Our action shall comprise of the organisation of an extra-ordinary assembly in which we shall ask for sanctions against them in accordance with articles 11 and 8 of our constitution.

As for Audrey Van Zijl, she must give up all hopes for the presidency of ISAVUB and for any amendment of article 6.1. Our question is not on the preceding fact, it is on whether to classify her as a federated, sympathising, or honorary member. So far she does not even fulfill the conditions of articles 6.2, 6.3 and 6.4 and it is correct to drop her altogether. For the time being, it is article 6.1 which is most at stake. This article stipulates that in order to be an effective member, one must fulfill all the conditions below:

a. one must be foreign
b. one must be registered at the VUB
c. one must agree to respect the provisions of the constitution
d. one must pay the annual membership fee.
Let us consider Audrey with respect to each provision in turn:
provision a.: Audrey is Belgian and cannot be foreign in Belgium
provision b.: Audrey was not registered in VUB by the day of the election
provision c.: Audrey does not respect the constitution, else she won't keep clinging stubbornly to the post of president against articles 6.1 and 10.2, and she won't insist on following a multipurpose agenda against article 12.1.
Consequently, not only has Audrey behaved too badly to be a president of ISAVUB, she has also been outrightly disqualified by the constitution. She falls too far outside the scope of effective members and if we embark on amendments of the constitution in order to defend the interests of individuals, we would be dealing a fatal blow at ISAVUB, and laying a firm foundation for an unsuccessful life both for ourselves and our countries.
Finally, I wish to appeal to those of us who have not yet done so to be kind enough to advise Audrey to stop staking her dignity as well as that of ISAVUB. All the same, never mind if she neglects your advice (as she neglected mine). She will be dealt with according to the rules and regulations in force.

John Oyobo

I am being used by a political party which he does not dare to mention! I am not a member of any political party in Belgium and have never tried to be. And besides ISAVUB, I don't belong to any other "kring" in the university; or is it the SoR that is misusing me? Please don't underrate the intelligence of others! And for your claim that I "pretend to fight Apartheid", be informed here that I am not capable of fighting that system in any way! However, I have the right to express my opinion about it if it is wrong to do so, what do you say about the views of the United Nations, the EEC, the Commonwealth etc. on that system of rule? It is absurd to see Apartheid only as a political problem. It is more a moral and human rights issue. That is why I did let Mrs. Van Zijl know the views of the "Aktioncommittee tegen Apartheid" when she turned them away from selling the "Boycot Apartheid"-badge during the party of ISAVUB on 18th September 1985, simply because she says her opinion about Apartheid is different! Note that the same komitee is allowed to do so in the university eg. Restaurant/Cafeteria.

I also note with sadness her argument on a motion during a recent meeting of VUBAROS to request the Raad van Beheer to take a decision that will forbid VUB from contracting any official agreements with South Africa in educational programmes. Any way, her invitation of the South African Embassy to attend the Pre-Christmas Reception of ISAVUB in M 429 clearly indicates her different opinion on the system (Apartheid).

And when the other members of the Executive Council of ISAVUB objected to this invitation and her insistence on not inviting the Social Sector, UCOV and SoR to the same reception she stormed out of the meeting. On what constitutional basis did she later demand an apology from the other Executive Council members for being against her stand on these two invitation cases? She even went as far as asking the Secretary General of the Association to resign from his post! And when I differed from her opinion during the debate on a proposed motion on Apartheid during the above-mentioned VUBAROS meeting, she told me after the meeting I was not welcome to the reception due later that evening! ISAVUB is not a private association and its privatisation will never be condoned! Let us take advantage of our presence in a democratic institution and country to learn more about democracy!

2.2 THE PERSONALITY ATTACK.

It is said by some that the fight against dictatorial rule in ISAVUB is a personal conflict between Boon and Mrs. Van Zijl. For me, constitutional matters are beyond personal interest. And what interests in fact? I am not a member of the Executive Council! There is however abundant evidence that Mrs. Van Zijl regards the argument against undemocratic practices in ISAVUB as an attack on her person; thus she and her guards have launched propaganda campaigns against anyone who dares to advise against her unorthodox practices. Here are several examples of her unjustifiable attacks:

I) Denis Bready (ex-president of ISAVUB), was attacked for allowing members of the SoR, UCOV and De Moelal to attend the General Assembly of 18th Sept. 1985;
II) UCOV accused of giving Boon a computer listing of foreign students to check and disqualify her from standing elections;
III) African students accused for not wanting to unite within ISAVUB because Mrs. Van Zijl is South African;
IV) The Bangladeshi students attacked for not willing to unite within ISAVUB because they want to have jobs in the Restaurant.
On my part, I am accused of being responsible for all publications concerning ISAVUB in De Moelal! But the attack is for deeper. When I was elected to the SoR for the first time, Mrs Van Zijl went about saying I got the chance because the elections were not competitive. I don't know what she says about this year's elections: she was even more dismayed when the SoR requested me to speak on its behalf during the academic opening of the University on Sept. 27 1985. Since she speaks better Dutch she felt she should have been asked by the SoR to speak, forgetting that she is not an elected member of the SoR which she has vowed to avoid. Personal attacks and character assassination strengthened by claims of good contacts with important personalities in higher authority in the university hierarchy will never frighten anyone from speaking the truth! I don't believe anyone is against Mrs. Van Zijl as a person.

EMMANUEL BOON

BRUSSEL

De vrouw in het rijk der farao's

Films in Bxl

PRIMEUR ! 2 FILMS EN GEENEEN AFGEBROKEN !

BEURSSCHOUWBURG VERZAMELD

teater: Jozef van de Berg, "De geliefden"

Jozef van den Berg voorstellen is een open deur intrappen. Van den Berg is een meester in het gebruik van homeopatisch kleine hoeveelheden emotie. In "De geliefden" toont hij in het gezelschap van zijn charismatische familie een spiritueel-filosofisch fresco over Liefdes schijnbewegingen. Op vr 24, za 25 en zo 26 januari, 20u30.

muziek

Dwars op de trend van jonge Amerikaanse gitaargroepen die een countrybasis mixen met pop en andere crossovers, haalt Ricky Skaggs zijn repertoire uit de 'klassieke' country-erfenis. Zijn perfecte songkeuze, zijn traditionele bluegrass-arrangementen, zijn glasheldere stem en zijn virtuositeit op banjo, viool, mandoline en gitaar maken hem tot de interessantste country-act in Nashville. Op wo 22 jan, 20u30.

tentoonstelling

Bernard van Eeghem ontwierp de affiche van Kaaltheater 85. Voor de tentoonstelling die in het foyer van de Beursschouwburg te zien is van 3 tot 31 januari vertrok hij van een immens schilderij ter grootte van de plattegrond van de tentoonstellingsruimte, dat vervolgens verdeeld werd in een fries. Opening op vr 3 jan, 21u stipt.

86 O'CLOCK AB

THE CHIEFTAINS is beslist de Ierse muziekgroep die over de hele wereld grote faam geniet, zowel omwille van de levendigheid van zijn optredens. Meer dan twintig jaar geleden hebben PADDY MOLONEY en zijn vrienden hun eerste LP opgenomen. Hoewel hun oorspronkelijk gehoor hoofdzakelijk bestond uit volksmuziek liefhebbers, heeft de ongelooftelijke draagwijdte en de eindeloze variaties van hun muziek zeer snel een breder publiek aangetrokken, culminerend in hun huidige wereldfaam.

Tot vandaag hebben THE CHIEFTAINS 13 LP's uitgegeven. Daarenboven hebben zij opnamen gemaakt met Art Garfunkel, Dan Fogelberg en sterren als Eric Clapton, Van Morrison, James Galway en Jerry Garcia hebben met hen gemuseeerd. Zij vestigden het publieksrecord allertijden toen zij in het Phoenix Park in Dublin optraden voor 1350000 mensen.

Voor de film "Barry Lindon" componeerden zij de muziek, waarvoor zij trouwens een Oscar mochten ontvangen in Hollywood in 1976. Maar of ze nu optreden en hun verhalen vertellen in een pub in Dublin of ze concerteren in de Albert Hall in Londen, THE CHIEFTAINS blijven boeien door hun grenzeloze liefde voor de muziek, door hun onberispelijk vakmanschap en door de levensvreugde die door middel van hun muziek in het publiek overvloedt. AB: 24 jan, Grote Zaal, 20u (2500F)

"SOUF" door het TANIT DANCE THEATRE. Jongste produktie van de koreograaf Walid Aouni over de islamitische filosofie. DI 28/ WO 29/ DO 30/ VR 31 telkens om 20u30 in de grote zaal

Dinsdag 28, 20u30: DE LAATSTE DINDAG in Bar Americain (org. Masereelfonds)

ROB DE NIJS

In concert. Zweemzoeterig gezwijn in misleidend vloeiende melodietjes. Onderhuidse verleiding in hitparadeverpakking. Nederlands grote, omdat er waarschijnlijk geen andere zijn. Voor de fans. Op 29 jan in het PSK. Tickets van 400 tot 700F.

BKT

Sara zegt...Leila Zegt... Brit Alen speelt: Sara Zegt... "Als ik ergens in een rij sta en iemand probeert voor te dringen, dan is dat precies zoals vroeger, toen ik daar stond met mijn conservenblik in de hand..." Ik was klein en tenger en iedereen ging voor." Katelijne Damen speelt: Leila zegt... "Als ik nu droom, zie ik me als kind tussen andere kinderen, allen achtervolgd, zonder enige hulp van wie dan ook. Ik haat het om te gaan slapen." Het verhaal van een ontmoeting tussen twee vrouwen die als kind in een concentratiekamp terecht kwamen. Het toont de weerloosheid van kinderen in een door volwassenen beheerste wereld. Dialogen over oud en nieuw facisme. Elke do, vrij, za om 20u30, zo om 15u. (180 F). Reserveren: 02/511 80 75. Kapellemarkt, 8, 1000 Brussel. CDOB

Stel, je bent geïnteresseerd in Egyptische kunst. Je bent vrouw en je sympathiseert met het feminisme. Dus de rol van de vrouw in de verschillende culturen zegt je ook wel wat. Op een goeie dag vind je ergens een foldertje met de veelbelovende titel "De vrouw in het rijk der Farao's". "Aha" denk je, "laten wij eens de kritische blik dwalen over de situatie van wijnen onze kollega's".

Zo kwam ik dus op een middag -na een tocht doorheen beurttellingen regendruppels, sneeuwvlokken en windvlagen- terecht in het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis. De ticketjes werden verkocht in een kraampje naast het gebouw: leuke vondst, maar niet in de winter!

Na de moed weer in de ondertussen bevroren vingers te hebben geblazen, begaf ik mij naar de tentoonstellingszaal, waar ik het gebruikelijke panorama aantroef: een vrij homogeen mengsel van snobs en liefhebbers, gehuld in een walm van zweet en dure parfums. Zoals verwacht kon je ook over de koppen lopen.

Nu had ik tevoren net de "Knack" gekocht, waarin toevallig een artikel stond over deze tentoonstelling. Het klonk vrij positief (reden te meer om achterdochtig te zijn). De woorden van Prof. Dr. H. De Meulenaere, egyptoloog en conservator in het museum, aangaande de rol van de vrouw in het oude Egypte, waren al veel minder positief. Dat er in die tijd nog geen sprake was van feminisme, had ik ook al wel gedacht. Maar, aldus Dhr. De Meulenaere, de huishoudelijke taken werden hoog gewaardeerd (dat ken ik: ik word thuis maar al te vaak misprijzend bekeken omdat ik de beruchte twee linkerhanden heb).

VROUW IN HET RYK DER FARAO'S.

STUDENTE MET 15600 BOSTEN DYNASTIE MARTENS VI

Een verheugde glimlach nestelt zich op mijn gezicht, als de in het artikel beloofde lijst van de tentoongestelde voorwerpen mij inderdaad in de handen wordt gestopt en als er inderdaad overal nummertjes zijn aangebracht. Helaas, al gauw blijkt dat je, als je de rekenkundige volgorde wil bewaren, kriskras van hier naar ginder moet springen. Reeds behoorlijk knorrig gestemd moest ik bevendens vaststellen, dat de beloofde 'typologische' opvatting van de tentoonstelling ook een mythe blijkt te zijn. Daarmee wordt bedoeld dat de voorwerpen gerangschikt zijn naar wat ze voorstellen, met name de vrouw in haar verschillende functies (koningin, priesteres, ed.), bij de dagdagelijkse bezigheden (dans, make-up, ed.). Best mogelijk dat die indeling er inderdaad in zit, ik heb

Er is John Huston (The Maltese Falcon, Under the Volcano). 78 jaar en dermate door ziekte geveld dat hij om de 15 minuten zuurstof nodig heeft om in leven te blijven. Hij is (top)-regisseur. Er is Jack Nicholson en Kathleen Turner (Body Heat, Romancing the Stone, Crimes of Passion). Zij zijn (top)acteurs. En er is een film: PRIZZI'S HONOR. Een donkere en bijtende satire over de romance tussen twee mensen die ingehuurd worden om elkaar te vermoorden. De majestatische openingsscène van een huwelijk waarbij de kamera langzaam afdaalt van het glasraam naar het altaar en dan traagjes achteruitgaat door de middenbeuk van de kerk, terwijl men deze beweging geregeld onderbreekt om de hoofdpersonages voor te stellen, is tegelijkertijd zo klasiek en zo verfrissend. Het verdere verhaal van komplot en nevenkomplot in de maffia-familie Prizzi ziet er op het eerste gezicht bijzonder ernstig en plechtstatig uit, maar de bijtende onderhuidse spot zal iedereen die de aparte toon weet te appreciëren niet ongemoeid laten.

Jack Nicholson speelt op een heerlijke lompe manier een maffia-zoon die alle moordklusjes moet opknappen. Lomp is hij zeker in zijn liefdesrelatie met Kathleen Turner, een even koelbloedig als bescheiden huurmoordenaar ("Drie tot vier moorden per jaar, toch niet zoveel als de omvang van de bevolking in acht neemt"). De extreem overdreven passie van de romantische scènes verlenen aan het geheel ekstra spanning en dreiging. De over-ernstigheid waarmee dan met een uitgestreken gezicht wordt geakteerd is onweerstaanbaar grappig.

John Huston laat ons eveneens kennismaken met zijn dochter Angelica (tevens gezelf van Jack Nicholson) die zich uitstekend redt naast de anderen. Zij speelt de gefrustreerde vrouw die uit de familie is verstoten en probeert haar vroegere geliefde (Jack Nicholson) terug te heroveren door allerlei (U raadt het) komplotten te smeden. Voor de mensen die alleen de laatste regels lezen: "Prizzi's honor" is een must en volgens de ondergetekende, op de valreep nog de beste film van 1985.

De Braziliaanse regisseur Hector Babenco kennen de meeste film liefhebbers wel als de maker van "Pixot" of de jeugdellinkwentie in Brazilië gezien door de ogen van een tienjarig jongetje. Dit prachtig sociaal document oogste een internationaal succes zodat Babenco geld kon krijgen uit de VS voor zijn volgend project: Kiss of a Spiderwoman. Hierin worden twee mensen ten tonele (letterlijk) gebracht: een sympathiek homo (Molina) en een politiek activist (Valentin), samen in één cel. Om de tijd te doden tussen de ondervragingen vertelt Molina aan zijn celgenoot op een flamboyante wijze B-films na,

die we ook te zien krijgen. In die scènes dat de kamera de beklemmendheid van de cel verlaat, krijgen we een heerlijke persiflage op de films van de jaren '30 en '40 te zien. Door deze fantasie ontstijgen beiden aan hun gevangenschap in een Zuidamerikaans land. Het is de verdienste van de regisseur om in de kaalheid van één kamer en de beperktheid

tot twee acteurs toch nog momenten van ingehouden spanning te creëren, naarmate de vriendschap tussen de twee mannen intenser wordt. En zoals het een degelijk scenario betaamt, werkt hij naar een hoogtepunt en krijgt verhaal een verrassend slot. We mogen ons gelukkig prijzen dat Richard Gere, die eerst als acteur werd aangezocht nadien afhaakte. Zo verging het Burt Lancaster, die juist voor de opnamen een hartinfarkt kreeg. Al hadden wij het lever omgekeerd gezien. Wel krijgen William Hurt die op een meesterlijke wijze Molina inkarneert en Raul Julia als Valentin. Ondanks enig toneelmatige tics beschikt deze Broadway-acteur toch nog over enige spontaniteit om zich staande te houden tegenover Hurt. "Kiss of a Spiderwoman": pijnlijk mooi. Gul.

poezie Wedstrijd

Dit jaar wordt opnieuw een poëziewedstrijd georganiseerd aan de VUB. Omdat de Dienst Cultuur noch het BSG plannen hadden om een poëziewedstrijd te houden, heeft Germania-Romania het voor in handen genomen.

Zoals elke amateur-poëet weet was Bart Sonck hoofdorganisator van de wedstrijd in 1984 en 1985, dit jaar heeft hij zijn volledige steun toegezegd aan het gebeuren. Waar wij hem natuurlijk voor bedanken.

In ieder mens schuilt een eenzame dichter, dus ook in elke student, doe mee en win. Een pittig detail is dat de schrijver Jef Geeraerts en de dichter Michel Bartosik de prijzen zullen uitreiken. Op de avond van de prijsuitreiking wordt ook een lezing gehouden door Jef Geeraerts, maar meer details daarover in een volgende Moelal.

Reglement van de wedstrijd.

- artikel 1 Alle VUB-studenten mogen deelnemen aan de poëziewedstrijd genaamd "Prijzen voor Poëzie VUB 1986" Ingericht door Germania-Romania.

- artikel 2: Prijzen mogen niet worden toegekend indien de jury van oordeel is dat geen inzender daarvoor in aanmerking komt.

- artikel 3 De gedichten mogen nog niet bekroond of uitgegeven zijn.

- artikel 4 Iedere deelnemer mag niet meer dan 3 gedichten inzenden, getypt in 4-voud of quarto- of dinformaat. Ze dienen afgegeven te worden op de Dienst Cultuur (naast KK) uiterlijk op vrijdag 21 februari. De gedichten dienen anoniem te worden ingebracht en gesloten omslag-pseudoniem van inzender, met daarbij nog een tweede briefomslag waarin vermelding van naam en adres (eventueel kotadres), studiejaar-studierichting VUB.

- artikel 5 Iedere inzending waarbij de hierboven vermelde regels niet worden nageleefd zal niet in aanmerking komen voor de wedstrijd.

- artikel 6 De beslissing van de jury is zonder beroep.

- artikel 7 De uitreiking van de prijzen zal plaatsgrijpen in QB op 4 maart 1986 om 19u

- artikel 8 de jury bestaat uit de volgende leden: - M. Bartosik: dichter en assistent Germaanse filologie aan de VUB

- P. Jonckheere: licentiaat Germaanse filologie - B. Sonck: student Germaanse filologie en medeorganisator, organisator 1984, 1985. - P. Wittevrang: student Germaanse filologie, medeorganisator.

KULTUUR KRANT

film festival!

tentoonstellingen !!

LUC BONDUELLE
FOTO'S EN FOTOSTRUCTUREN

Luc Bonduelle ('57 - St.Niklaas) studeerde van 1975-1978 geneeskunde aan de V.U.B. Van 1978 tot 1982 reisde hij rond in Azië, Zuid-Oost Azië en Europa. Hij gaf les aan de Kreative Ateliers van de Dienst Kultuur V.U.B. in fotografie in 1981-1982, waarna hij zich een paar jaar in Sint-Liesbald vestigde en zich in de technieken van de kleurenfotografie bekwaamde. In 1985 werkte hij mee in de werkgroep Video aan de V.U.B. Foto's werden gepubliceerd in Vorm '86 en Foto '85. Hij behaalde de 2de prijs kleurenfotografie Olympus '82, en de 2de prijs van het publiek in het Cultureel Centrum Jette. Hij hield verschillende tentoonstellingen: in 1983 in de Blooidoed te Brussel, in 1984 in de 'Bank van Roeselare, in 1981 in de Mirabelle te Brussel en in 1985 in de Kaai eveneens te Brussel.

Kultuurkaffee V.U.B.
Van di.4 februari t.e.m. do.27 februari '86

DIRK ZONNEKEIN
ETSEN - SCHILDERIJEN - ZEEFDRIJVEN

Dirk Zonnekeine behaalde het diploma grafiek aan het Hoger St.Lukasinstituut te Brussel. Hij volgde er tevens als vrije student het Experimenteel Atelier. Verder verdiepte hij zich in de lithografie aan het Hoger Rijksinstituut voor Beeldende Kunsten te Anderlecht.

Deze jonge grafieker heeft er al een aantal tentoonstellingen opzitten (1982 Galerij I.D. te Gent, 1984 Galerij Magma te Herentals en C.C. Strombeek Bever) en waagde zich aan Art-Performances (Museum voor Schone Kunsten Brussel, 1983 C.C. "Weststrand" Dilbeek, 1983 C.C. "De Borre" Bierbeek). Het grafisch werk dat hij tentoonstelt bestaat uit etsen, schilderijen en zeefdrukken. kan het komen bekijken in

Galerij V.U.B. (boven Kultuurkaffee)
Van di.14 januari t.e.m. do.30 januari '86
Elke werkdag van 11 tot 17u

KRIS FIERENS
SCULPTUREN EN TEKENINGEN

Aan de hand van kippegaas, papier, hout, aluminium, koperdraad, polyester, glasvezel en stof bouwt Kris Fierens tegere bouwwerken die op alle voorstelbare manieren bezit nemen van de ruimte: zoals een grillige plant die met haar groene patine nauwelijks van andere kan onderscheiden worden, zoals een beeld dat heel even ging groeien of een schraal grazend dier. Tot op een gegeven punt kan men relaties leggen met de natuur omdat men noodgedwongen ergens een aanknopingspunt wil vinden.

Als exponent van de nieuwe assemblagisten is Fierens er vrij vlug in geslaagd het beeld, het bouwwerk van de verbeelding, de ruimtelijkheid een verrassend fris gelaat te geven.
Hugo Brutin

...Telkens is het een spel van open en gesloten vormen, van gewicht en tegengewicht, van stabiliteit en labiliteit, van strakheid en lichtheid. Geboren uit een zoeken naar ruimte, volume en materie, lijken deze beelden abstract. Toch ontdekt men er steeds weer een hoofd, een vogel, een olifant of een stuk architectuur in. Wat hen allen bindt is de materiebehandeling: ze zijn bedekt met een grilgrauwe laag aarde, vuil en stof...

M.-P. Gildemyn

Galerij V.U.B. (boven Kultuurkaffee)
Van di.4 februari t.e.m. di.18 februari '86
Elke werkdag van 11 tot 17u

WIM WENDERS FESTIVAL

Wim Wenders is een Duits cineast, die op een eigen, originele manier, het Duitse verleden en de Amerikaanse invloed (en filmtaal) heeft proberen te verwerken. Japan, een andere Asmogendheid die grondig veramerikaniseerd was geworden, en vooral de cinema van Ozu oefende (en oefent) een grote invloed uit op Wenders. Ozu had op een exemplarische manier de problemen opgelost waarmee Wenders worstelde: de last van het verleden, het uiteenvallen van bestaande (familie)relaties, de Amerikaanse invloed, de Hollywood-beeldtaal. De verstilde cinema van Ozu was het vertrekpunt voor Wenders om een eigen filmtaal op te bouwen.

In 1976 stond Wenders op het hoogtepunt van zijn Duitse carrière. Op dat ogenblik had hij zeven langspeelfilms op zijn actief staan (Summer in the City, 1970 - Die Angst des Tormanns beim Elfmeter, 1971 - Der Scharlachrote Buchstabe, 1972 - Alice in den Städten, 1974 - Falsche Bewegung, 1976 - Im Lauf der Zeit, 1976 - Der Amerikanische Freund). Daarna trok hij naar Amerika, waar hij werkte aan Hammett. Deze frustrerende ervaring verwerkte hij in films als Nick's Movie, Der Stand der Dinge, Room 666 en Paris, Texas. Amerika werd dus een grote ontgoocheling, Wenders werd opnieuw een banneling. Zijn meest recente film gaat over Japan: Tokyo-Ga.

Aula V.U.B. Aud.CC
Ma.3 febr.'86 - 20u: "Alice in den Städten"
Di.4 febr.'86 - 20u: "Der Stand der Dinge"
Wo.5 febr.'86 - 20u: "Paris, Texas"
Prijzen: 80fr - 60fr (kultuurkaart)
Organisatie i.s.m. De Andere Film

"ALICE IN DEN STADTEN" (1974). De eerste kennismaking met Philip (Rüdiger Vogler) horen we hem "Under the boardwalk" neurien - "that's where I wanna be" - en Alice horen we zeggen "Het is lang geleden dat we daar nog geweest zijn", "Maar wat wil hij nu juist van ons?". Het einde vraagt zij hem wat hij nu in München zal doen en hij antwoordt "Ik... ik zal het einde van dat verhaal schrijven", "Dat gekrabbelt?", "En jij wat zal jij doen?". Een jonge man gezien door een meisje (Yella Rottlander), een klein meisje gezien door een reporter die de realiteit niet (h)erkent op de door hem gemaakte afbeeldingen. Door Wenders, voor ons, vastgelegd op 16mm, welk formaat de toekomst van de film had kunnen zijn, ware het niet dat er meer nodig is dan een camera/negatief om zulke mooie films te draaien.

"DER STAND DER DINGE" (1982) Een filmregisseur en zijn ploeg zijn verplicht de opnames van een film (The Survivor) stop te zetten omwille van het feit dat alle kredieten die van de USA komen geblokkeerd zijn. Gedurende het wachten beginnen ze over een andere film te fantaseren en de regisseur besluit uiteindelijk om naar L.A. te gaan op zoek naar de verdwenen producent. Dit is het 'verhaal' van "Der Stand der Dinge". Gedraaid in Portugal met dezelfde ploeg als voor Ruiz' "The Territory" (behalve Patrick Bauchau, regisseur en Samuel Fuller, chef-kamera) is deze film een merkwaardige meditatie over de stand van zaken in de cinema. Daar er geen geld meer toekomt, kan de film niet worden verder gemaakt. Er komt geen geld omdat de regisseur deze film kost wat kost in zwart/wit wil draaien. Deze logica introduceert 'het geheim' dat gans een filmploeg stil legt en van hen 'overlevenden' maakt.

"PARIS, TEXAS" (1984) Een land groot genoeg om voor iemand op de vlucht te gaan of om iemand kwijt te raken en die dan te moeten zoeken. Steden waar mensen wonen, woestijnen, prairies, huizen waar mensen leven en wegen aangelegd om te door-kruisen en zijn doel te bereiken. De Europeaan in een land waar er te veel beelden gemaakt kunnen worden, waar er teveel verhalen verteld werden. Waar de produktiemogelijkheden en de filmpnamen elkaar in evenwicht moeten houden. Waar de loop van het verhaal door de financiën werd bepaald. De zoektocht niet langer het antwoord, maar de weg tussen die plaatsen was de problemen voorkomen. Als de enige erfgenaam van John Fords' "The Searchers". En de man on the road 'rides lonesome'.

"BLOOD AND SAND"
VAN FRANK NIBLO MET RUDOLF VALENTINO

"Blood and Sand" (1922) is het verhaal van de onvrome stierenvechter die als doekje voor het bloeden van de zware, gehoorde kolossen, hevig zijn liefde bewijst aan Carmen (Lila Lee), zo Dona Sol (Nita Naldi), de grote verleidster, de vrede niet kwam verstoren in dit jong en eensgezind huishouden. Hoewel Ibanez beroemde roman verfilmd werd in Californië, diende het publiek volgens regisseur Niblo de "knoflook kunnen ruiken".

"Blood and Sand" bewijst Valentino's akteertalent, na successen in films als "The Four Horsemen of the Apocalypse" (1921) en "The Cheik" (1921), die de Italiaanse bodenwasser wereldfaam en vooral veel vrouwelijke aanhang bezorgden. In 1926 gaf Valentino zijn laatste film "The Son of the Cheik" door een dodelijke galcrisis onnoemelijke promotie.
R.S.

Kultuurkaffee V.U.B.
Ma.27 januari '86 - 20u30
Toegang: gratis

t h e a t e r ! !

"FIN DE SIECLE".
DE ZWARTE KOMEDIE

"FIN DE SIECLE": WAANZINNIG AMUSANT".
(De Morgen - 28/10/85)

"Fin de Siècle" is een muzikaal satirisch stuk rond opkomst en ondergang van de mens. Bert Verhoye, de ontwerper van het stuk, baseerde zich op ideeën van F. Cavanna, S. Mosca, W. Shakespeare e.a. om dit lachspektakel tot stand te brengen.

Een uiteenlopend aantal facetten van de samenleving worden op de korrel genomen: de vriendschap, de beleefdheid, de godsdienst, de orde het theater, de muziek, de schilderkunst, de filosofie en tenslotte de oorlog die leidt tot de dood. Daarbij worden verschillende vormen van humor gebruikt die "aan de man gebracht worden" door Max Schnur, Chris Cauwenberghs, Mitta Van der Maat en Alida Nesio - op muziek komende van Jacques Smeets en Kadeer Zahoun.

"De portie hilariteit die Fin de Siècle op zijn geweten heeft is indrukwekkend in omvang... vermakelijk in de overtreffende trap..." (De Morgen - 28/10/85).

Aula V.U.B. Aud.OA
Wo.5 februari '86 - 20u30
Prijzen: 200fr (avond) - 150fr (voorverkoop) - 100fr (kultuurkaart)
Tickets verkrijgbaar op Dienst Cultuur.

"IK HEET ERIK SATIE, ZOALS IEDEREEN".
DE ZWARTE KOMEDIE

De Zwarte Komēdie dient niet meer voorgesteld. Het soort theater dat deze groep brengt evenmin: satire dus.

In "Ik heet Erik Satie, zoals iedereen" brengt het gezelschap een keuze uit pianostukken, filosoferende liederen en ironische teksten van Erik Satie (1866-1925), geniale componist, weinig geliefd evenwel bij collega's omwille van zijn meedogenloze spot. Toen in 1917 in Parijs "Parade" werd opgevoerd, pronkstuk van het surrealisme, had Satie de muziek geschreven, op teksten van Coteau en in een decor van Picasso.

In deze voorstelling ziet u ook een merkwaardig filmdocument: de dertien minuten durende "Entr'Acte" van René Clair, door Satie van muziek voorzien (1924). De wereld van dada en surrealisme wordt gevoerd door Max Schnur, Mitta Van der Maat en pianist Guy Verhelst.

Kultuurkaffee V.U.B.
Di.4 februari '86 - 21u
Toegang: gratis

m u z i e k

V.U.B.-MIDDAGCONCERT:
OP DE KOFFIE MET HET AERTS-BASKWARTET

Het Aerts-Baskwartet werd opgericht in de contrabasklas van het Brusselse conservatorium. Dit ongewoon ensemble wil de uiterst gevarieerde manieren van de bas op een virtuoos manier verklanken.

De steeds miskende contrabas komt de laatste jaren steek solistisch op de voorgrond. Werken van grote componisten blijven echter nog achterwege. De literatuur voor 4 bassen is zelfs zeer schaars, wat voor het kwartet een aantal bewerkingen noodzakelijk maakt. Het kwartet wil de typische "bass sound" volledig tot zijn recht laten komen met zowel lyrische, melancholische, dramatische als humoristische klanken.

Galerij V.U.B.(boven Kultuurkaffee)
Wo.5 februari '86 - 12u15
Prijzen: 80fr (CJP) - 50fr (kultuurkaart).
JM-leden: 1 kop koffie of 1 glas wijn inbegrepen
Organisatie i.s.m. Jeugd en Muziek

V.U.B.-JAZZCONCERT:
VINCE BENEDETTI & COMPANY/PANORAMA

Al meer dan twintig jaar geniet de Amerikaanse jazz-muzikant Vince Benedetti internationale bekendheid als pianist, trombonist, componist-arrangeur en leraar.

Vince Benedetti gebruikt de synthesizer niet - zoals al te vaak het geval is - om anti-sociale gevoelens weer te geven; voor hem is de synthesizer het middel bij uitstek om een bepaalde tijd, een bepaalde plaats of een bepaalde stemming op te roepen. Met het nummer "Blues Upstream" benadert hij de Amerikaanse blues in al zijn facetten. In "The Visitor" raakt hij de pure, stralende schoonheid van een voorbije tijd. De compositie "Azure" voert de luisteraar naar een of ander idyllisch paradijs-eiland.

Eind januari is hij voor enkele dagen te gast in België en wordt voor deze gelegenheid begeleid door: Bert Thompson, bassist
Jan de Haas, drummer
Joanna Hamminga, percussie

Kultuurkaffee V.U.B.
Wo.29 januari '86 - 21u
Toegang: gratis

Festival V.O.

Het vastgelopen schip

Zoals het een rechtgeaard filmganger betaamt, bent u natuurlijk op de hoogte van het feit dat het Internationaal Filmfestival van Brussel al volop van start gegaan is. Ik pik hier dan ook meteen op in door voor u op een rijtje te zetten wat er zoal te zien is, de volgende dagen. U moet verder nog weten dat het eigenlijke festival in grosso modo twee delen uiteenvalt. Er is vooreerst het grote festival, waar alle grote titels en namen terug te vinden zijn voor het nieuwe filmseizoen 1986. Een tweede reeks films wordt u aangeboden onder de noemer "springplank". Meteen is aangegeven wat hier de bedoeling van is. Met name het programmeren van niet al te grote namen uit de filmwereld, maar met toch de garantie van een basisdosis goede kwaliteit. Praktisch gesproken zal u voor een film uit het officiële festival 200,-fr. moeten tellen (uitgezonderd de slotgala met "Enemy Mine", dat u 400,-fr. gaat kosten), terwijl u voor het alternatieve circuit (springplank) de modale som van 150,-fr. betaalt. Dit alles zal ook u te beurt vallen, wanneer u zich begeeft naar het volgende adres, alwaar men tickets kopen kan:

Paleis voor Congressen
Coudenberg 3
1000 Brussel
tel.: 02/513.40.95

Voor de echt geïnteresseerden vermeld ik nog het bestaan van een Nationale Kortfilmcompetitie, die zal doorgaan op 21, 22 en 23 januari, telkens van 14.00 h. tot 18.00 h., in de Beneluxzaal in datzelfde paleis, alwaar de toegang gratis is. Nog dit: in diezelfde Beneluxzaal spelen zich de springplankfilms af, terwijl het officiële festival plaats heeft in de Albert I-zaal. En thans volgt een kleine selectie mijntwege, wat wil zeggen dat deze films best de moeite lonen om eens bekeken te worden. Let wel, de films uit het officiële gedeelte zullen kwasi zeker gereleased worden in '86, wat zeker niet van de films uit springplank kan gezegd worden. Het zou dus getuigen van zinnig redeneringsvermogen mocht u eerder naar produkties gaan kijken uit deze serie, dan naar die van het eigenlijke festival. Daarbij, het is goedkoper en bijwiltjen veel interessanter. Ik begin dus bij donderdag 23 januari:

23/1: Tango van fernando Solanas met o.a. Marie Laforêt (17u en 19u15)
28/1: Enemy Mine van Wolfgang Petersen (14u en 21u, om 21u is avondkledij verplicht)
Dit voor wat betreft het officiële gedeelte. Thans volgen de springplanktitel!

24/1: O Lugar Do Morto van A.P. Vasconcelos (om 18u30)
La Vleja Musica van Mario Camus met o.a. C. Lopez (21u)
25/1: Catholic Boys van M. Dinner (18u30)
Vivement ce soir van Patrick van Antwerpen (21u onder voorbehoud)
26/1: Echo Park van R. Dornhelm (om 16u)
Lillian M. van Reichenbach (ondervoorbehoud om 18u30)
27/1: Bordello van Nikos Koundouros (om 16u)
Los Chicos de la Guerra van Bebe Kamin (om 18u30)
Il Bacio Di Tosca van Daniel Schmid (om 21u)

Dit dus voor wat betreft de verschillende filmische aspecten van het festival. Maar voor de fulvers onder ons - en dat zijn er wat, I can tell... - zijn er nog een aantal extra-cinematografische attracties te beleven in en rond het festivaloord. Een greep uit het aanbod. Er wordt uitbundig gefeest op volgende adressen en data:
* PIANO BLANC, C. Woestelaan (23 januari vanaf 23u)
* GRAND NUIT DU TANGO op 24 januari (plaats nog onbekend)
* LE VAUDEVILLE, speciale festival-party op 25 jan. vanaf 23u in de Koninginnegalerij nr. 15
LE CROCODILE CLUB (Duquesnoystraat nr. 7 op 27 januari vanaf 23u. Ik zou zo zeggen, ga en vermenigvuldig u, of nog, wip en kwadrateer u, maar blijf niet bij de pakken zitten. Wil u "in" zijn (ongetwijfeld), wil u uw maats het nakijken geven (uteraard), en voelt u zich min of meer "branché", aarzel dan niet en vlieg erin. Vergeet echter niet een goedgespilde beurs, een grote dosis goed humeur, uw dikke nek, maar vooral, uw mondje (nou ja) Frans, want anders geraakt u gegarandeerd in min of meer grote problemen (mij een zorg natuurlijk). En tout cas, les méeées et le gonzesses, le festival de Bruxelles - je dirai: rincez-vous les yeux! A la prochaine.

YDM

Z-A

Meeting

Het is al een tijdje voor iedereen duidelijk dat het Studiekring Vrij Onderzoek niet zo goed gaat. Was vorig akademiajaar een hoogtepunt wat betreft georganiseerde activiteiten dan is het dit jaar armoe troef. Personeelsproblemen heet het dan. Vrijwilligers worden schaars en dat laat zich voelen. Weinig aktieve leden betekend ook weinig activiteiten en weinig activiteiten betekend dat weinig nieuwe vrijwilligers aangetrokken worden. Een straatje zonder einde dus.

De malaise waarin Vrij Onderzoek zich bevindt nam vorige donderdag op de algemene ledenvergadering pijnlijk grote proporties aan. Als slechts 11 personen komen opdagen voor de verkiezing van het bestuur van een overkoepelend studentenorgaan dan is dat wel een heel veeg teken. Als er dan dan ook maar amper drie kandidaat-bestuursleden zijn dan is het wel helemaal om cynisch bij te worden. "Kiezen" was er dus niet bij. Nemen wat te nemen valt was de tendens.

De algemene vergadering was dus in zekere zin een historisch moment. Het gebeurt niet zo dikwijls dat een V.O.-bestuur unaniem verkozen wordt.

Het is Saskia Schoofs die nu voortaan de lakens mag uitdelen in het V.O.-lokaal. Ze was trouwens al een tijdje voorzitter ad interim. Ondervoorzitter ad interim wordt Peter Van Rompey. Hij stelde zich alleen maar kandidaat uit medelijden. Zodra iemand anders ondervoorzitter wil worden zal Van Rompey zijn plaats afstaan. Omdat een V.O.-bestuur volgens de statuten minstens uit 3 personen moet bestaan werd maar een oud paard van stal gehaald. Walter Vermander die in een vorig leven ooit nog eens V.O.-voorzitter geweest is werd gekoopt - hij is geen student meer en kan dus niet meer verkozen worden - als burold voor infrastructuur. Vermander wil zich voortaan nog alleen aan zijn oude liefde wijden: de offset-machne van Vrij Onderzoek. Het lijkt echter niet onwaarschijnlijk dat hij de hele boel terug zal moeten aanzwengelen.

Voor de verkiezing van de bureleden was er ook nog even gediskussieerd over de oorzaken van het tekort aan aktieve leden. Volgens sommige aanwezigen is dit te wijten aan het feit dat vorig jaar bepaalde bureleden Vrij Onderzoek zagen al springplank voor hun eigen toekomstige carrière. Ze werkten dan ook meer aan hun eigen public relations dan aan die van de studiekering. Het lijkt echter niet onwaarschijnlijk dat hij de hele boel terug zal moeten aanzwengelen.

Omdat er zo weinig leden voor de Algemene Vergadering kwamen opdagen zal er binnen enkele maanden waarschijnlijk een nieuwe algemene vergadering gehouden worden. Tot dan kan iedereen die wil helpen het gestrande V.O.-schip terug vlot te krijgen eens naar de wettelijke vergaderingen ('s maandags om 17 u. in het V.O. lokaal, gebouw Y) komen.

Piet Grijns

1986 is amper drie weken oud maar het apartheidregime van Botha elste reeds een dertigtal zwarte slachtoffers. Dagelijks staan duizenden onderdrukte vrouwen en mannen in de bres om zich te verdedigen tegen de constante aanvallen van het Zuid-Afrikaanse repressieapparaat. In deze verhitte strijd is onze steun aan de verzetsbewegingen onontbeerlijk. Daarom wordt er op woensdag 29 januari op de VUB een meeting georganiseerd met vertegenwoordigers van het ANC (African National Congress) om 20h in QD. De sprekers zijn Rose en Godfrey Motsepe. Beide zijn vertegenwoordigers van het ANC in België.

Rose Motsepe groeide op in het landbouwersdorp nabij Pretoria. Zij had het geluk dat haar vader les gaf in de plaatselijke school waardoor zij een min of meer degelijk onderwijs kon volgen. De invoering van de Apartheid bracht al gauw strenge maatregelen met zich mee, welke heel spoedig het leven in haar dorp veranderde.

Bij het overlijden van haar ouders werd zij naar een kostschool gestuurd. Zij had zich voorgenomen om rechten te gaan studeren, maar al gauw werd het haar duidelijk dat ze als Afrikaanse geen aanspraak kon maken op universitair onderwijs. De wantoestanden die in Zuid-Afrika heersten zetten haar toe aan om veel te lezen over wat er binnen en buiten Zuid-Afrika gebeurde.

Begin jaren '60 leerde ze Godfrey kennen, die toen reeds lid was van het ANC. Kort na haar huwelijk met Godfrey begonnen de werkelijke problemen. Godfrey nam ontslag als leraar uit protest tegen het Bantoe-onderwijs. Weldra kregen ze het aan de stok met de politie, niet alleen vanwege z'n ontslag maar ook omwille van zijn politieke activiteiten.

Pascontroles en arrestaties waren voor Godfrey Motsepe dagelijkse kost. Voor hem was de toestand zodanig ondraaglijk geworden dat wegvluchten nog de enige mogelijkheid was. Later zou ook Rose Motsepe gedwongen worden Zuid-Afrika te verlaten, vanwege de pesterijen van de politie. Nadat ze elkaar terugvonden in Zambia, vertrokken ze naar Londen waar ze tot 1981 verbleven om zich dan in België te komen vestigen. Hier werkten ze o.a. samen met "Boycot Outspan Aktie" (BOA) in Antwerpen en met het "aktiekomitee tegen Apartheid" in Leuven. Deze en andere akties hebben als doel het Zuid-Afrikaanse regime te isoleren.

Ook de VUB kan haar steentje bijdragen tot de isolatie, dit bijvoorbeeld door vertegenwoordigers van een verzetbeweging uit te nodigen zoals woensdag aanstaande: Rose en Godfrey Motsepe.

J.B.
A.V.

MEETING ROND ZUID-AFRIKA MET ALS SPREKERS ROSE EN GODFREY MOTSEPE

WOENSDAG 29 JAN. OM 20 H IN QD

AGENDA

Dinsdag 23/1 : 20h film Blood and Sand in KK (Kultuur)
20h Film, the Times of Harvey Milk (VO)
Benefiet TD, Ronald V/D Bogaert (VO u ALS)

Maandag 27/2 : Centrum voor permanente vorming
Inleiding tot informatica en basis.
18-21h L 2°verdiep audi. 3

Dinsdag 28/1 : 20h The Great Dictator (JK)

Woensdag 29/1 : Meeting over Zuid-Afrika met R en G Motsepe (ANC) om 20h
Jazz Concert : Vince Benedette and Co
in het KK (Kultuur)

Donderdag 30/1 : Film, Les Nuits de la Pleine Lune 20h
QB org. VO
Debat : Staking 60-61 org. ALS 20h

Maandag 3/2 : Film, Alice in den Staden. 20h, QC (Kultuur)
TD-WK, Rugby

Dinsdag 4/2 : Film, Der Stand der Dingen, 20h, QC (Kultuur)
Toneel : de Zwarte Komedie met ik heet "Eric Satie" (kultuur).
Kwis ALS in KK. Inlichtingenstand ALS (elke dinsdagmiddag).

Donderdag 6/2 : Debat Zaak Van den Bogaert, 20h, 4 F 111,- (VO)
Hilo TD, Après ski.

Woensdag 5/2 : Middag concert, Aerts Bass Kwartet, 12h 15, galery (Kultuur)
Film, Paris-Texas om 20h, (Kultuur)
Toneel, Fin de sciecle, 20h 50, QA (Kultuur),
Film, in de ban van de Ring (RPGC)

Eveneens !!!

Tentoonstellingen
Tot 28/1 : Brussels Filmfestival (paleis voor congressen)
Tot 30/1 : Dirk Zonnekeijn en project (Galery 'Y)
tot 20/2 : Luc Respen en Herman Belgij (KK)
van 4/1 tot 20/2 : sculpturen Kris Fierens (Galery 'Y)
van 4/1 tot 27/2 : Luc Bonduelle.

Geniet in vrede, maar verveel ons AUB niet met uw "blasé"-verhalen. Die worden met een glimlach in de prullemand geworpen !!

K.M.I. VOORSPELT.

LEGE MAAG ZOEKT LEKKER NIJ

Het dagelijkse VUB-kostje beu? Beschaafd uit met vriend of vriendin? Mama en papa op bezoek? Uitgehongerd na een TD? Gewoon trek in lekker of ander eten? Het restaurant wenkt, vrienden. Dé restaurants - het 40-tal eetentend, dat zichzelf in de nabijheid van Campus Oefenplein heeft opgeslagen. Er zijn grote, kleine, goedkope, dure, goede, slechte - zo gaat dat nu eenmaal. Beetje verloren in dit grote aanbod? Geen nood. Uw toegewijde Pierre Culinaire, die tijdens zijn universitaire loopbaan reeds aan menige welgedekte dis was terug te vinden, acht het moment nu rijp, u allen in zijn restaurantwijsheid te laten delen. Suivez le guide!

Hiernavolgend vindt u de concise besprekingen van 15 restaurants, die zich in de nabijheid van de VUB situeren - er bestaan er meer. Uw Pierre is echter een eerlijk mens, en beschrijft niets wat hijzelf nooit meegemaakt heeft: alle onderstaande adressen kregen u onvermoeibare culinaire waakhond minstens twee keer over de vloer. Om de lectuur enigszins te vereenvoudigen, wordt een specifiek quateringsysteem gehanteerd: sterretjes, van * tot ****, weerspiegelen de kwaliteit van het gebodene, letters, van A tot E, de prijs. In een *****-A restaurant worden uw smaakpilletjes high, wijl u de zaak met (bina) meer geld buitenstapt, dan u meebracht. Een *-E restaurant verlaat u per draagberrie, wijl de ober discreet uw portefeuille achterhoudt. De keuze is volledig de uwe.

De restaurants staan alfabetisch gerangschikt. Hun volgnummer vindt u op bijgevoegde plattegrond terug - zo loopt u niet verloren, op weg naar het Gastronomie Nirvana.

MJAM, MJAM

**** smaakt naar veel meer
**** uitstekend
*** zeer behoorlijk
** aanvaardbaar
* zoek uw hell elders

PING, PING

A verrassend voordelig
B betaalbaar
C doet niet te veel pijn
D prijzig
E te duur

1. APOCALYPSE ***-A

Adolphe Buylaan 20

Zijn culinaire horizons verruimen, zonder failliet te gaan, kan nog steeds - hier bijvoorbeeld. Apocalypse is de goedkoopste onder de talloze Oriëntalers uit de streek, en lang niet de slechtste: dagschotel en de meeste hoofdgerichten aan 170fr. Dat het hier even gezellig is, als in de wachtkamer van Brussel Centraal neemt u er dan maar bij.

2. LA BECASSE ****-C/D

Boondaalse Steenweg 476

Een restaurant, dat in deze omgeving niet erg thuisloos. Rustig, stijlvol ingericht, opmerkelijk verfijnd eten en duur. Wie veel geld voor zijn maag over heeft, aarzelt echter niet. Kleine kaart, maar smikkelsmekke "suggestions du chef", elke week andere (300 tot 450fr.). Tip: ga op de eerste verdieping zitten, stemmiger + mooi uitzicht (op het kerkhof van Elsenne).

3. LA BELLE EPOQUE **-B

Arnaud Fratleurlaan 13

Het minst goede restaurant uit dit lijstje. Nog lang niet slecht, maar alles, van voedsel tot kelners, beetje saai, beetje dof, beetje inspiratie-loos. Vlakbij de campus, vandaar wellicht de toevoeging van VUB-personeel allerhande. Jongens, steek de spoorwegbrug over, en loop 200 meter verder: voor hetzelfde geld wordt je maag stukken beter verzorgd. En een beetje oefening heeft nog geen mens kwaad gedaan.

4. CAFE DE L'UNIVERSITE ***-A

Boondaalse Steenweg 475

Het favoriete restaurant van de Test Aankoop-ploeg, meen ik. Men serveert hetzelfde voedsel als de onmiddellijke concurrenten (CAMPUS et al) - niet fijn, wel hartig - maar rekent er wel een stuk minder voor aan. Dankuwel. Mist wel een echte restaurantsfeer, maar de niet ongezeilde cafédrinke, die er steeds heerst, maakt veel goed.

5. LE CAMPUS ***-B

Kroonlaan 439

Een klassiek adres. Elke dag warme hap tot onwaarschijnlijk diep in de nacht. Best eetbaar, wat dat betreft. Alleen, het is er vaak onplezierig druk, de kelners zijn danig onbeschoft (overwerkt, ik weet) en de kok soms een beetje

slordig. Wie om 5 uur 's morgens naar stevige biefstukken snakt, wijs ik evenwel graag de weg. Als dat nog nodig was.

6. CARAMBA ****-D

Jaargetijdenlaan 15

In de Pampas loeit een koe. Loeidè een koe, want een stuk van het onfortuinlijke beest ligt vandaag wellicht in uw bord, in het enige Argentijnse restaurant uit de omgeving. Afgezien van de bepaald imbeciele naam (noemt het BELGISCHE restaurant in New York soms NONDEDJU?) en het onvoorstelbare Kitsch-interieur, zal elke rechtgeaarde carnivore voor zich hier meer dan thuis voelen - op een stuk rond meer of minder wordt in de keuken immers niet gekeken. Aanbevolen zijn Parillada (uitgebreide mixed grill, 385fr.) en Churrasco (steak in kokosmelk 380fr.) - de kaart herbergt nog vele andere lekkernijen, maar CARAMBA is echt te duur, om er elke dag over de vloer te komen. O, noemde ik maar Pierre Millionnaire!

7. DA MEO ***-B

Boondaalse Steenweg 270

Een pizzeria (klemtoon op laatste l'tje, niet op de e), die industriële Pizzalanden en -hutten ver achter zich laat. Deegschijven in alle maten en smaken (12 varianten), uniform lekker en best betaalbaar (200 à 270fr.).

8. EXODUS ***-C

Boondaalse Steenweg 358

Een restaurant waarover weinig te schrijven valt. Veel te goed om over te klagen, net niet goed genoeg om lyrisch over te worden. Gewoon een degelijke Vietnamese, misschien ietsje te duur. Het is er wel rustig en gezellig zitten.

9. LA GONDOLE ****-B

Jaargetijdenlaan 41

"Als we het deeg eens in een andere vorm gieten?", moet een inventieve Italiaanse kok ooit geopperd hebben. De grootvader van die van La Gondole waarschijnlijk, want de pasta komt hier in alle denkbare welvinkjes, krulletjes en boogjes, en krijgt de mooiste naampjes (Pardelle, Strozzapretti, Rigatoni, Tortelloni...) en nog mooiere sausjes (doorgaans op roombasis) mee. Grensverleggend lekker en helemaal niet duur (pasta tussen 180 en 270fr.).

10. KING SPAGHETTI ****-B

Generaal Jacqueslaan 149

Het Rijk van de Dampende Deegsluier - spaghetti in talloze variëteiten (vanaf 100 fr.), met daarnaast ruim aanbod onvermijdelijke biefstukken (vanaf 230 fr.). Voedsel is deugdelijk, interieur koel, maar uitbaatster erg vriendelijk, welhaast bemoeuwend. Waardoor je het haar nauwelijks kwalijk neemt, dat ze spaghetti al eens wat te lang laat koken. Aardig tuintje, voor de zonnige lente- en zomerdagen.

11. LA MANDARINE ***-B

Kroonlaan 455

Een recente aanwinst van het lokale restaurantbestand. Klein, clean, behoorlijk gezellig, nooit overbevolkt, én lekker. Laat de koetjes en de pasta (uitgebreid op de kaart aanwezig) in vrede: de uitbaters zijn Tunesiërs, en hebben een paar recepten uit de Heimat meegesmokkeld - Couscous en Tajine (vanaf 270 fr.) zijn derhalve boven elke verdenking verheven. En de porties schijnen op dijkendelvers berekend.

12. LA MER DE JADE ****-C

Boondaalse Steenweg 353

Eén van mijn favoriete stokjesrestaurants. De klasseke rijsttoestanden, alleen hier ietsje inventiever, ietsje fijner en ietsje smakelijker. Probeer Boeuf au Polyrons (280fr.) of Langouste au Jeune Mais (350fr.), en slik uw vooroordelen m.b.t. de Oosterse keuken voorgoed in. Elke middag dagschotel à 200fr.

13. MIRABELLE ****-C

Boondaalse Steenweg 459

Zonder discussie, het beste VUB/ULB restaurant. De kok is tèt galatentcoörd om hem met onbenulligheden lastig te vallen (wie per se wil: steaks vanaf 240fr., spaghetti 140fr.) - doe u in plaats te goed aan zijn Waterzool (net zo romig als die van Mère Culinaire - 265fr.), Lapin à la Gueuze (295fr.) of Brochette Macao (rundvlees, rijst, spiegelei, gebakken banaan - 275fr.). Stemmig, levendig, vriendelijk - de wat hogere prijzen betaal je derhalve steeds zonder morren. Wat doet u nog in een ander restaurant?

14. LE PICOTIN ****-B

Kroonlaan 443

Een doordeweeks restaurant, in de beste betekenis, d.w.z. heel lekker en toch betaalbaar. Uitgebreide kaart (waarop echt weinig tegenslaat - probeer de lamskotelletjes 'es, bijvoorbeeld), lieve kelners, aardig kader, met mini-tuintje voor 's zomers. Open tot een uur of twee ('s morgens), onverbiddelijk dicht op maandag.

15. PUNJAB ****-D

Adolphe Buylaan 19

Eindigen we in schoonheid, en in Pakistan - in één van de beste restaurants uit de buurt. Zelfs wie niet op Oosters verlekkerd is, komt hier aan zijn trekken - de Pakistaanse keuken verhoudt zich namelijk tot, neem, de Vietnamese, als de Italiaanse tot de Duitse. Er gebeuren

dan wel eens onverwachte dingen in je bord (fluorescerend oranje sausjes, bijvoorbeeld) - alles is, voor Westerse smaakpapillen, begrijpelijk. Meer nog, verrukkelijk. Ontzeg u Tandoori Chicken (geroosterde kip, gemarineerd in yoghurt -350 fr) of Gobi Gosht (stootpotje lam, bloemkool, gember - 400 fr) niet langer.

En neem, het spijt me, veel geld mee. Of tik een rijk l'ief op de kop. Bij dit eten worden zelfs lelijkheids mooi. Allez, bijna.

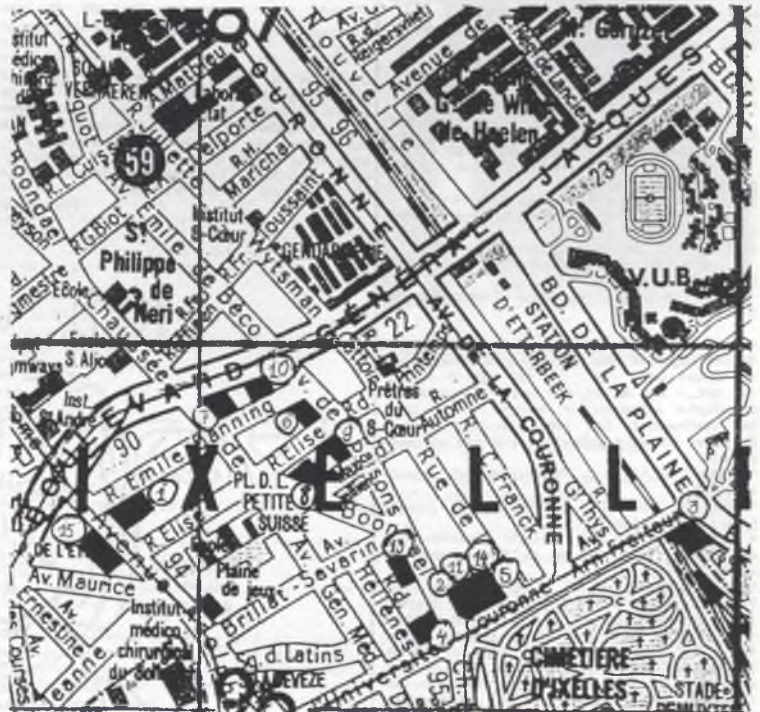

Pierre Culinaire zoekt een sponsor voor zijn journalistieke bezigheden.

Gewapend met al deze goede raad, kan uw maag de volgende weken nog weinig overkomen. Rest me derhalve nog slechts u veel eetgenoegen toe te wensen.

Pierre Culinaire

Met dank aan Mère en Père Culinaire, die de rekeningen betaalden, en aan MH, FC, JDB, ER, MP, KP, MD, IB, GM, LVO, RP et les autres, zonder wie de tafel dit academiejaar lelijk 'erg zou geweest zijn.

Uw vertrouwde omgeving zoals u ze nog nooit zag: door de ogen van een culinair expert.

Berichten uit de Nieuwelaan

MUIZENISSEN: MAN IN DE LA

Op onze journalistieke verkennings doorheen de studentehome op de Nieuwelaan zijn we al heel wat bizarre personages tegen het lijf gelopen. Zodanig veel zelfs dat we met pijn in het hart hebben moeten afzien van bepaalde interviews. Maar een kennismaking met de figuur Ludo Vanopdenberg konden we de lezer niet onthouden.

Net zoals de andere Nieuwelaners betreft Hugo een gewoon kot. Het bijzondere aan hem is echter dat zijn leefruimte vrijwel uitsluitend beperkt blijft tot het interieur van zijn bureau-lade. Een op zijn minst merkwaardig verschijnsel, oordeelden wij en besloten op een zekere avond Ludo daarover te ondervragen. Jammer genoeg verliep het gesprek niet in de omstandigheden die wij gewent hadden. De lade van Ludo bleek namelijk klem te zitten, zodat we alleen Ludo's schoenen te zien kregen. Zelfs in de plaatsing en het tot ontploffen brengen van een kleine springlading, had als enig gevolg dat een muziekkliefhebber aan de deur kwam vragen welke LP we opgelegd hadden.

ED : In afwachting op het bijzondere reddingstea uit de Verenigde Staten, kunnen wij misschien van wal steken met de eerste vraag die nogal vrij voor de hand liggend is. Hoe komt u er toe uw leven door te brengen in een lade?

Ludo : Omdat een luciferdoosje te klein is natuurlijk. Wat een domme vraag.

Ed : Zozo...

Ludo : Kijk, in deze afsluitbare ruimte en op een gezonde hoogte boven de vloer ben ik veilig voor de muizen.

Ed : Ja, ja...

Ludo : U gelooft mij natuurlijk niet. Kijkt u zelf maar naar binnen. Wedden dat u geen enkele muis zal zien in mijn lade.

Willem : Hebt u altijd in een lade gewoond?

Ludo : Alweer zo'n domme vraag, natuurlijk niet. Een goed jaar geleden woonde ik net zoals iedereen op normale wijze in mijn kot. Tot er vanaf de kroskavakantie af en toe muizen in mijn kot begonnen te lopen. Nu moet ge weten dat ik destijds een groot dierenliefhebber was. Vooral voor kleine dieren had ik een zwak. Ik zag die muissjes dus graag komen. Ik heb er zelfs mijn kat voor in de soep gedaan. Elke dag strooide ik wat broodkruimeltjes en andere etenresten. Al snel kreeg ik een paar muizenesten in de kast en begon het aantal muizen om de twee weken te verduubbelen. Op een zeker ogenblik moesten er hier zo'n vijfduizend hebben rondgelopen. Het gevolg

kunt ge al raden : "Piep" hier, "Piep" ginder, "Piep" overal. Dat gepep de hele dag was wel gezellig in het begin, maar op den duur werd ik er gewoon zo van. D'r bleef mij dan geen keus. Ik ben sancties begonnen uit te voeren. Elke muis die twee keer "Piep" durfde te zeggen in een tijdspanne van vijf seconden, ging onverbiddelelijk de vleesmolen in. Zo nog een primitieve, zonder elektriciteit, maar ge zelf moet aan draaien, ge weet wel (voeten bewegen vrolijk heen en weer). Na een week werd "de staat van beleg" verscherpt tot 2 keren "Piep" per minuut, later 2 keren "Piep" om de vijf minuten, en dan per uur en

Zo lucht Ludo zijn voeten.

zo voort... Na een maand met de chrono in de ene en met de vleesmolen in de andere hand, hadden ze het begrepen. Wat in zekere zin wel jammer was, want met die gemalen muizen kon ik de rest weer voederen, welk een gevoelige besparing voor mijn budget betekende. Ook 's morgens kon zo'n gemalen muisje ook smaken tussen de boterham.

Ed : Ik heb hier maar weinig muizen gezien om te zeggen geen.

Ludo : Laat mij dan uitpraten, stukske muizenpoep dat ge zijt. (korte stilte) Goed, die muizen waren dus nu stil, maar er kwamen er als maar bij. Op zeker ogenblik liepen ze hier wel drie lagen dik. Daarom had ik vlak onder het plafond touwen gespannen. Zo kon ik mij dan hangend en slingerend door mijn kot verplaatsen zonder daarvoor een muis te moeten vertrappen. Tot dan toe geen probleem dus. Maar die beesten werden steeds maar opdringeriger. Vooral wanneer ik sliep waren die beesten voor geen haar te betrouwen. Op een goeie nacht voel ik mijn bed bewegen. Ik schiet wakker, zie dat mijn bed opgetild wordt door de muizen. Natuurlijk denk ik dat ik aan het dromen ben en ik val terug in slaap. Nog geen kwartier later wordt ik wakker door een hels kabaal. Lig ik met mijn bed toch wel zeker niet in de BSG-zaal. Oké, het was maar een grap, en ik had me nog fantastisch geamuseerd op die TD, en ik hou van humor en ik kan dus een grapje verdragen, zand erover dus. Maar die "grappen" kwamen als maar meer voor. Zo vond ik op een morgen mijn volledig uitgetijpte thesis, die nog niet gekopieerd was en waarvan ik het klad had weggesmeten, in snippers gebeten terug. Gevolg ik bis nu mijn laatste jaar. Uit pure kolére heb ik toen

honderd mormels door men vleesmolen gedraaid en er s'avonds spaghetti's van gemaakt en het was verdomd nog lekker ook.

Ed : Kunt u proberen het kort te maken ?

Ludo : Kort? Hier zie! (middelvinger wordt veelbetekend uit de la gestoken) Is dat kort genoeg misschien? Aan wiens kant staat gij eigenlijk, smerige muizenpoep? Komaan, durf

er maar voor uit komen! (lange stilte) Wel, als gij niks te zeggen hebt, noteer dan liever wat ik te zeggen heb. Intussen was het zover gekomen dat ik door mijn geburen, die ook last begonnen te krijgen van mijn muizen, dagelijks in mekaar geslagen werd. Maar daar wende ik gelukkig nogal snel aan. Uiteindelijk kwam dan toch de druppel die de emmer deed overlopen. Op zekere nacht had ik de droom van mijn leven, een super-droom gewoonweg: niemand minder dan Bo Derek werd door mijzelf in hoogsteigen persoon op onvergetelijke wijze in haar formidabele kont geneukt! Het kon dan ook niet uitblijven: ik kreeg het orgasme van de eeuw. Mensen, wat een orgasme... Toen ik echter enkele seconden later wakker werd, kreeg ik de ontuchtering van de eeuw: het was een muis die mij afgezogen had. Toegegeven, die muis kon er wat van, maar een mens heeft ook nog z'n trots, niet waar? Ik heb die muis van mijn eikel gerukt en als eerste door de vleesmolen gedraaid. Nog duizend anderen zijn gevolgd tot de zwengel van de molen het begaf. Toen ben ik ze één voor één, tot de laatste toe, de kop gaan afbijten. Zo'n tweeduizend nog, schat ik. Zeker 24 uur aan een stuk ben ik bezig geweest. Maar mijn vraag was zoet. Moe en voldaan ben ik dan midden

in het slagveld in slaap gevallen. (Stilte) Sindsdien leef ik dus in deze lade.

Willem (onder de indruk) : Brengt het leven in een la dan geen beperkingen mee?

Ludo : Kijk, een gezond sexleven is er niet meer bij natuurlijk. De la is nu eenmaal te klein voor twee. Gelukkig beschikken we heden ten dage over de belangrijkste uitvinding in de geschiedenis van de mensheid: het masturberen. Naast het studeren is dat ook mijn voornaamste tijdverdrijf. Voor de rest geen problemen met deze vorm van huisvesting. Het zit zelfs een beetje in de familie.

Willem : kunt u daarover misschien iets meer vertellen?

Ludo : Wel, het noodlot wil dat het weer met een muis te maken heeft. Ge moet weten dat mijn ma elke morgen zit te zeuren over het aroma van de koffie. Nu vond mijn vader-iemand die zeker het buskruit niet heeft uitgevonden-er niks beter op dan op een zekere keer, in een wanhoopspoging waarschijnlijk, hieraan wat proberen te verhelpen door een dode muis in haar tas te smijten. In tegenstelling tot wat mijn vader gehoopt had, dat mijn moeder voor de eerste keer zonder zeuren haar tas koffie zou opdrukken, had hij hierdoor het verborgen jachtinstinkt bij moeder naar boven gehaald. Nadat ze een ijselijke kreet had geslaakt, graaide die immers het jachtgeweer van boven de schouw, grabbelde een doos patronen uit de kast en begon de achtervolging op mijn vader in te zetten. Tot groot jolijt van de rest van

het gezin natuurlijk. De jacht heeft uren aan een stuk geduurd. Regelmatig is mijn zuster patronen gaan bijhalen bij de wapenhandelaar. Mijn vader is ook verschillende keren dwars door het hoofd geschoten.

Maar omdat daar niks in zit, is hij gewoon door blijven rennen. Toen het al laat begon te worden, hebben we de jacht moeten doen ophouden. Er kwamen steeds meer burenlachten. We hebben vader daarom in de brievenbus verstopt, die ons moeder nog nooit in haar leven heeft open gedaan. Eerst vond ik het wel jammer dat we daarvoor het mezzennest eruit moesten gooien. Maar het bleek toch een goede zaak achteraf, want de mezen van het nest beschouwen vader nog steeds als hun jong en voederen hem dan ook dagelijks met wormen, zaden, insecten en dergelijke. Ook de postbode wil hem af en toe wel eens wat lekkers toesteken. Al twee jaar leeft hij nu in die brievenbus.

Intussen zijn de mensen van "American Rescue-Service" binnengekomen om Ludo Vanopdenberg met hypermoderne apparatuur uit zijn geklemde situatie te verlossen. Blij met de levenswijze die we van Ludo hebben meekregen, nemen we dan ook afscheid.

Ed en Willem Bever.

Hier en koest nu

Het is nu officieel : alle professoren die op "vervroegd pensioen" zijn gegaan (c.q. 65 jaar) en de kaap van 70 jaar nog niet hebben bereikt, kunnen hun ambt terug opeisen. Zo meldde vorige week woensdag minister Coens in een omzendbrief n.a.v. de uitspraak van de Raad van State.

In de Aktueel-uitzending op BRT-1 van diezelfde woensdag opperde een assistent van de rechtsfakulteit op de RUG dat dit ook gevolgen kan hebben voor de studenten.

Sommige professoren zullen nu hun ambt gaan opeisen en andere niet zodat de examencommissie niet voltallig zal vertegenwoordigd zijn. Dit betekent, aldus Aktueel, dat de studenten die niet zouden geslaagd zijn, hun uitslag kunnen aanvechten. Maar, juich niet te vroeg, diegene die wel geslaagd zouden zijn, zouden een ongeldig diploma in handen hebben. Om deze situatie recht te zetten, zou een nieuwe wet dus noodzakelijk zijn.

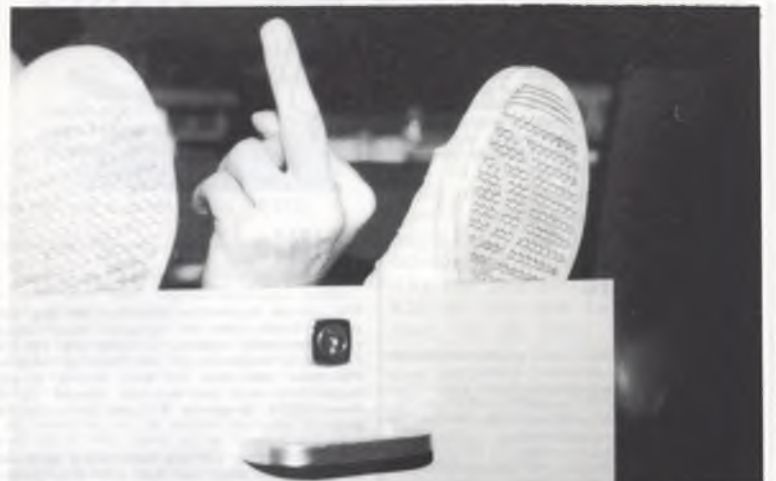
U bent dus gewaarschuwd.

Gui.

VRG, Bergaf

Zelfs advocaatjes in spé hebben behoefte aan gezonde ontspanning. Zo vertrekken de 1e, de 2e, de 3e, de 4e en zelfs de 5e klas met de bus naar de Alpen in Frankrijk (ja, die hebben ze daar ook!) om de bergflanken te beskiën. De geïnteresseerden die niet van de rechten zijn kunnen nog aanspraak maken op een 5-tal plaatsen. Deelname in de onkosten bedraagt 14000 Belgische franken waarbij alles ingekalkuleerd is, nl. skis en boten, skipas, verblijf in modern hotel dat gelegen is op een centrale plek (vlakbij de skipistes dus), morgen- en avondmaal (in 4 tot 5 gangen) tot zelfs de drank aan tafel. Voor de beginners is er ook skiles inbegrepen. Hou je van skien tegen voordelige prijs (om en bij de 14000 als je geen eigen materiaal hebt, en 12000 indien je zelf Rosignols bezit) en heb je tijd van 25 januari tot en met 3 februari 1986, grijp je kans voor 8 dagen intens skigemat en contacteer het VRG of de Praeses persoonlijk (Dirk Dielen) foyer 4C306 tussen 12 en 14h, uiteraard zolang de voorraad strekt en voor 25 januari... Het zij U gezegd zijnde.

Robert P.

Zo lucht Ludo zijn hart.

Al te vaak krijgt De Moeial niet-ondertekende brieven toegestuurd. Wij willen er daarom nogmaals wijzen dat berichten voor Open Tribune alleen kunnen gepubliceerd worden als naam en adres van de schrijver, of van de verantwoordelijke bekend zijn op de redactie. Anonieme brieven worden hier op de redactie onder algemene hilariteit in de papieremmer gekeld. Op heel vriendelijk verzoek kan een brief wel onder een pseudoniem gepubliceerd worden. Het spreekt ook vanzelf dat de redactie geen enkele verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de inhoud van een brief. Weet u, we zijn niet gek.

H.S.W. - Bib

Stel je voor, je bent laatstjaars in het atheneum en je komt naar de VUB op een Info-dag. Je wil er informatie inwinnen over allerhande (nieuwe) zaken. Iemand tracht je ook wat wegwijs te maken in wat op het eerste gezicht een doolhof lijkt. Zo gebeurt het dan dat je, als geïnteresseerde in humane wetenschappen en misschien (zelfs) in Germaanse Filologie, de HSW-bibliotheek wordt binnengedoodst. De overvelding is groot; alle referenties staan geklasseerd op micro-fiche, maar voor de "nieuwe aanwinsten" kan je maar liefst terecht op een terminal! Het kon niet gemakkelijker, efficiënter, en vollediger, denk je dan.

Maar stel je nu eens voor dat jij die "iemand" bent die een rondleiding geeft in de HSW-bibliotheek, en in het bijzonder voor toekomstige studenten Germaanse Filologie: "Oef, gelukkig zijn deze jonge mensen zo gefascineerd door de technologie. Ik moet hen nu wel een demonstratie geven natuurlijk. Ik zou beter maar een overbekende naam indrukken (bv. NOAM CHOMSKY), dan ben ik tenminste zeker dat er referenties van bestaan in "onze bibliotheek". Dit is (inderdaad) het soort schaamtegevoel dat in je kan opkomen in zo'n situatie.

De frustratie wordt uiteraard groter als je als student Germaanse zelf boeken nodig hebt uit de HSW-bibliotheek. Je besef al gauw dat die terminal in jouw geval vrijwel overbodig is wanneer je de geringe hoeveelheid aanwezig boeken aanschouwt. Wanneer een Amerikaanse professor je vertelt "that you have got a wonderful collection of books on Hemmingway in this library", dan is dat "for you" een "gelukkig toeval". Maar wanneer een VUB-professor aankondigt dat hij een aantal werken heeft besteld maar dat hieraan helaas nog geen gevolg werd gegeven, dan is dat eerder een schrijvende realiteit... Maar wat zit ik hier te zeuren; er is toch de interbibliothecale bruiklendienst via dewelke het mogelijk is om boeken te laten overkomen (voor 75fr. per exemplaar) uit andere bibliotheken?

Annelies

Tenslotte waarderen wij het niet om als een club voorgesteld te worden die haar activiteiten zou beperken tot het alsmaar afdraaien van dezelfde film. Met rancunes,

VUJO-VUB

VUB-Jobs

Als VUB-afgestudeerde krijg ik wel eens vacatures voor een betrekking aan de VUB in de bus. Behalve dat die vacatures rijklijk laat worden verstuurd is er nog iets dat mij stoort. Om je kandidaat te stellen voor zo'n betrekking heb je officiële attesten nodig: uittekens uit de geboorteakte, het register van de burgerlijke stand en het militair stamboek, en een gewaarmerkt afschrift van je diploma, per sollicitatie ben je ettelijke 100 Fr's kwijt. Ik vind dat de VUB het goede voorbeeld zou moeten geven (voor één keer mag dat wel) en genoegen nemen met gewone fotocopies. Dan moet je ze voor verschillende doeleinden slechts éénmaal aanvragen. De echte documenten kunnen dan gevraagd worden in een verder stadium van de selectieprocedure of bij de aanwerving.

BH

Kollokatie

- Vervangingsdienst voor gewetensbezwaarden in de sociaal-kulturele sektor: afschaffen.
- Recht op werkloosheidsuitkeringen voor schoolverlaters na enkele (?) maanden: afschaffen.
- Studiebeurzen: de profiteurs, als ze het verdienen misschien een studietoelage.
- Nieuwe tewerkstelling creëren in de non-profit-sektor, de gezondheids- en welzijnssektor, de sociaal-kulturele sektor enz.: wereldvreemd, reactionaal en onverantwoordelijk.

Een gek in één of andere krankzinnigeninstelling aan het woord? Nee hoor, bij mijn weten zit hij toch niet in een instelling. Tot u spreekt Aolfs Gerlo, ere-rector, in een Vrije Tribune in De Standaard (2/11/86) onder de titel: "Het noodzakelijke opruimingswerk".

We zijn veel gewoon van deze kranige bejaarde, maar we begrijpen niet dat de zgn. 'kwaliteitskrant' De Standaard haar kolommen blijft openstellen voor Gerlo's scheldkannonades. In dit artikel wil Gerlo de nieuwe regering bij wijze van voorbeeld enkele etterbuilen aangeven die zij dringend moet wegnijden. En alles wat niet past in zijn huidige extreemrechtse koers is zo'n etterbui. Het Vlaams Blok, de NSV en het CAW (Coördinatiecomité Algemeen Welzijn: nog rechtser en racistischer, vindt zelfs de Katholieke ArbeidersVrouwen en de godsdienstlessen in het katholieke onderwijs marxistische bolwerken) zullen weer tevreden zijn, in hun tijdschriften betuigen zij reeds hun sympathie met Gerlo. Inderdaad, Gerlo is verdienstelijk geweest bij het tot stand komen van de VUB vijftien jaar geleden. Maar gezien zijn huidige standpunten en uitspraken had een universiteit die het vrij onderzoek aanhangt en een universiteit voor iedereen wil zijn, zich heel wat terughoudender kunnen opstellen bij zijn emiraat. Een rukterje bloeien, één klein toespraakje en een vermelding van maksimum 10 woorden in het VUB-magazine hadden volstaan. Teveel lofbetuigen aan het adres van Gerlo geven hem een legitimatie om aan verdere mediavervulling te doen en geven aan de buitenwereld de indruk dat universitaire geleidingen nog steeds achter zijn uitspraken staan.

BH

200? Weike telling?

In naam van de meer dan 200 aanwezigen die An Officer and a Gentleman bijwoonden en zelfs helemaal tot het einde bleven volgen (zonder de zaal af te breken), dankt VUJO-VUB van harte DE MOEIAL voor de aanbevelingen die ze aan de potentiële toeschouwers meegaf. Meer dan 200 man die het hebben gewaagd het machtige oordeel van ene "Gui" te negeren. Straffer nog: 200 pro-Amerikanen en dat na 5 jaar kritiek op Reagan. Er valt nog veel werk te doen...

Concreet: deze film is niet pro-leger. Evenmin spreekt ze ook naar in de geringste mate over de rol van de USA in de wereld. Integendeel, het gebrek aan opvang op sociaal vlak in het Amerikaanse leger wordt dik in de verf gezet. En dat niet alle Amerikaanse officieren tuig zouden zijn, ja, dat vinden wij ook een krasse bewering, maar je weet maar nooit (inighty Gui schudt van nee).

Tenslotte waarderen wij het niet om als een club voorgesteld te worden die haar activiteiten zou beperken tot het alsmaar afdraaien van dezelfde film. Met rancunes,

VUJO-VUB

V.O. en film?!

V.O. is een VUB-organisatie die naast het geven van perskonferenties tegen de regeringsmaatregelen en het uithangen van posters tegen de opsluiting van Ronald VDB, ook al eens een film voor de studenten programmeert. En het mag gezegd worden, zij laten zich niet alleen leiden door hun commercieel instinct, maar proberen bij de keuze van een film naar kwaliteit te zoeken in het aanbod dat nog niet op de VUB is vertoond. Het gaat hierbij meestal om producties die in het commercieel circuit, zoals dat dan heet, geen of weinig kansen heeft gekregen ondanks hun kwaliteit (die doorgaans veel hoger liggen dan die van de doorsnee-productie in de bioskoop).

LES NUITS DE LA PLEINE LUNE van Eric Rohmer is, ondanks een Franse film, zo'n voorbeeld, en zo ook THE TIMES OF HARVY MILK. Wie in de kerstvakantie televisie heeft gekoken, herinnert zich nog wel die ongewone Franse praatkomedie "Pauline à la plage" die op de BBC zijn televisiepremière kreeg. Op een heel spontane en levendige manier werd ons enkele dagen van enkele gewone mensen tijdens een vakantie geschetst. "Pauline à la plage" was Rohmers derde luik uit zijn serie "Comédies et proverbes". "Les nuits de la pleine lune" is de vierde in de reeks van persoonlijke en karakteristieke filmen, deze maal rond het thema "Qui a deux femmes perd son âme. Qui a deux maisons perd sa raison.". Het is een visuele meditatie over liefde, vrijheid, frivoliteit, ongebondenheid en zichzelf zijn schreef de pers indertijd.

Op een spontane en natuurlijke wijze laat Rohmer zijn acteurs over het scherm lopen. De toeschouwer wordt volledig opgenomen in de levendige wereld. Vooral Pascale Ogier (die trouwens kort na de opnamen stierf) wil alle aandacht voor haar en krijgt die ook.

Het gebeurt niet vaak dat documentaire films in bioskoopprolarie komen. Het gaat dan ook niet om zo maar een documentaire; het gaat om "The times of Harvey Milk".

Harvey Milk werd begin 1978 de eerste militante homo die een zetel veroverde in de stadsraad van San Francisco. Door zijn daadwerkelijke politieke inzet werd hij een boegbeeld voor de homo-beweging in de VS tot hij, op het hoogtepunt van zijn carrière, samen met de burgemeester van San Francisco door een verbitterd politieke rivaal (Dan White) werd vermoord. White werd na een kort proces wegens 'doodslag' (een handige advocaat was erin geslaagd de oorspronkelijke aanklacht 'moord met voorbedachten rade' aanzienlijk af te zwakken) tot slechts 5 jaar veroordeeld.

Het gebeurt zelden dat een documentaire zich laat bekijken als een gewone speelfilm. Op een werkelijk fascinerende wijze reconstrueert "The Times of Harvey Milk" met autentiek archiefmateriaal de blitz-carrière van Milk, de moordpartij, het proces en de bloedige demonstraties na afloop van dat proces. Alle eer van dit subliem dokument komt toe aan de makers Robert Epstein en Richard Schmiechen: zij kregen vorig jaar hiervoor een Oscar.

Gui.

ZOEKERS

OUDE LANDKAARTEN, groot of klein zijn welkom bij

GEOGRAFIX
Waverse stwg 1066
1160 BRUSSEL

10 oude kaarten - 1 nieuwe voor u!

24 uur

Sportievelingen aller faculteiten opgelet! Op 26 en 27 maart mag u weer higen en puffen tijdens de 4^e 24-uuroop. Vergeet niet je te laten inschrijven op het HILOK of op de Sportdienst.

Goedkoop reizen

Studenten die goedkoop willen reizen kunnen zich steeds een Internationale Studentenkarte aanschaffen. Voor 120 fr (+ foto en copy van je studentenkarte) krijg je een kaart die het reizen veel goedkoper maakt. De Internationale Studentenkarte wordt uitgegeven door de International Student Conference, een Internationale v.z.w., die reizen voor studenten organiseert.

Meer informatie kan je krijgen bij Studiekring Vrij Onderzoek
Gebouw Y
tel. 641.23.28

Vredesweek

Het is weer zover: ook dit jaar zullen er enkele activiteiten doorgaan ter gelegenheid van de "vredesweek". De vredesweek is een gebeuren dat zich jaarlijks afspeelt op tal van Belgische campussen. Aan dit initiatief werken zowel proffen, assistenten als studenten mee. Uiteraard is iedereen welkom om zijn steentje bij te dragen aan de voorbereiding van de Vredesweek '86. Als je wil meewerken of als je voorstellen hebt neem dan eens contact op.

Op donderdag 23 januari gaat onze eerste vergadering door in gebouw Y (vergaderzaal van het gezondheidscentrum) vanaf 12u30. Daarna zullen deze vergaderingen waarschijnlijk wakkelijks plaatsvinden op ledere donderdag in hetzelfde lokaal.
Je kan ook contact op nemen met

Studiekring Vrij Onderzoek
Pleinlaan 2
Gebouw Y
tel. 641.23.28

Ondertussen zijn we ook al op zoek naar mensen die zin hebben om mee te doen aan een simulatie spel rond de bewapeningswedloop. Deelname hieraan kost wel 50fr, en het aantal inschrijvingen is beperkt tot 20. Het spel zal doorgaan op dinsdag 4 maart op de VUB.

Voor het simulatiespel kan je je inschrijven door 50fr te storten op rekening: 001/02853118/20 of door het bedrag binnen te brengen op het V.O.-lokaal.

Verkleumde dame uit de Peugeot-reklame aan het kruispunt van de Waverse stwg en de Général Jacques blvd zoekt student om zich tijdens de spitsuren op te warmen.

SYNTHESIZER

KORG MS 10 MONOPHONIC
5000 FR
TEL 02/735 94 10 (na 19u)

Ik zoek 1 tot 4 motozadels (oude vliegadzels). Niet te duur liefst, als je wil kan ik ze eventueel ook rullen tegen wisselstukken van brommers of tegen een kadet (volledig, alles erop en eraan behalve de motor) van een Honda CD 50 (SS). Heb je zadels of weet je waar ik er kan vinden, schrijf dan aan Pascal De Wilde, Broombosstraat 48, 3053 Huldenberg, of telefooneer (weekend) 02/687 48 92.

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Redactie : Pleinlaan 2
gebouw Y
1050 BRUSSEL
tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 CI
2050 ANTWERPEN

UCOV
EEN VUBDIENST
VOOR ONTWIKKELINGS
SAMENWERKING EN VREDE

Militie

Wie van de mannelijke studenten het nog niet gedaan heeft moet het dringend doen: uitstel voor legerdienst vragen. Je hebt nog tijd tot 31 januari. Nadien ben je onherroepelijk verloren. We meer informatie wil over militie, uitstel, burgerdienst enz. kan daarvoor terecht bij de dienst UCOV, in gebouw Y (naast de inschrijvingen).

Bij UCOV kunnen ook alle buitenlandse studenten terecht. UCOV staat niet voor niets voor Universitair Centrum voor Ontwikkeling en Vrede.
TEL. 641.23.13